

Møte onsdag den 10. juni 2009 kl. 9

President: Eirin Faldet

Dagsorden (nr. 98):

1. Innstilling fra Stortingets presidentskap om endringer i Stortingets forretningsorden mv. når Odelstinget og Lagtinget bortfaller (Innst. S. nr. 288 (2008–2009))
2. Innstilling fra justiskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Jan Arild Ellingsen, Solveig Horne, Thore A. Nistad og Karin S. Woldseth om endring av norske myndigheters håndtering av saker om barnebertføring (Innst. S. nr. 250 (2008–2009), jf. Dokument nr. 8:38 (2008–2009))
3. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om melding for året 2008 fra Sivilombudsmannen (Innst. S. nr. 252 (2008–2009), jf. Dokument nr. 4 (2008–2009))
4. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om forslag til endringer i instruks om kontroll med etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS) (Innst. S. nr. 228 (2008–2009))
5. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om årsmelding fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget) for 2008 (Innst. S. nr. 253 (2008–2009), jf. Dokument nr. 18 (2008–2009))
6. Forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 68):
«Stortinget ber Regjeringen påse at de årlige driftsbudsjettene til politiet blir økt slik at de økte utgiftene knyttet til innføring av elektronisk kontroll ved kontaktforbud blir dekket.»
7. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 68):
«Stortinget ber Regjeringen foreta en vurdering, sett opp mot forpliktelsene som følger av Den europeiske menneskerettskonvensjon, for å åpne for bruk av elektronisk kontroll også ved straffeprosessuelt besøksforbud. Erfaringene fra Sverige vil være av stor betydning i denne vurderingen.»
8. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen fremlegge en sak for Stortinget som drøfter konsekvensene av økt dopingbruk i samfunnet, herunder en bred gjennomgang knyttet til spørsmålet om eventuell kriminalisering av bruk av doping.»
9. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til nasjonal dopinglovgivning.»
10. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en egen handlingsplan for å bekjempe et tiltagende negativt kroppspress samt økende forekomst av spiseforstyrrelser blant gutter.»
11. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen om å foreta en bred, helsefaglig vurdering av hvilke tiltak som effektivt virker forebyggende mot HIV-smitte, med spesielt fokus på hvorvidt oppdatert kunnskap tilsier at straffeloven 2005 §§ 237-238 rent faktisk virker forebyggende og at eventuelle forslag til lovendringer fremlegges for Stortinget innen rimelig tid.»
12. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen gjennomgå og vurdere den svenske lovgivning knyttet til «meddelarskydd» med sikte på innføring av tilsvarende lovregulering i Norge.»
13. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende tiggging.»
14. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ overfor Domstoladministrasjonen for å sikre at klare og form-riktige uttalelser fra Stortinget om straffenivået i større grad gjøres kjent for domstolene.»
15. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen utrede strafferettslig vern for ufødte barn og komme tilbake med lovforslag som ivaretar de aktuelle problemstillinger.»
16. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett om å redegjøre for situasjonen knyttet til etableringen av enheten som jobber med voldtekssaker tilknyttet Kripes.»
17. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber om at Regjeringen på egnet måte orienterer om hvorledes den vurderer kvaliteten på det svært viktige arbeidet som gjøres av bistandsadvokater i forbindelse med overgrep- og sedelighetssaker.»
18. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

- på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen om å utrede hvorvidt andre instanser enn politiet kan få begrenset etterforskningskompetanse i saker om økonomisk kriminalitet, og ber samtidig Regjeringen legge frem forslag om å lovregulere private granskninger og privat etterforskning for å sikre at nødvendige rettssikkerhetshensyn ivaretas bedre.»
19. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen vurdere om strafferammen i straffeloven 2005 § 274 bør heves ytterligere.»
20. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen utrede det engelske systemet for internasjonal varsling når pedofilidømte skal reise utenlands, samt vurdere å fremlegge forslag om lovendring for å innføre liknende ordning i Norge.»
21. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til reformhandling av Luganokonvensjonen.»
22. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at strafferammen høynes til fengsel i 30 år der hvor den etter dagens lov er angitt til 21 år.»
23. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om et system som innebærer at ved første gangs pådømmelse av en kriminell handling skal straffen utmåles skjønnsmessig innenfor hele strafferammen ut fra handlingens grovhet, skyldgrad, art, samt følger for offeret. Når en straffedømt på ny har begått en forsettlig straffbar handling av samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, som vedkommende tidligere er dømt for her i riket eller i utlandet, kan straffen ikke settes lavere enn halvparten av straffebudets ordinære strafferamme hvis ikke straffebudet selv bestemmer noe annet. Er personen domfelt for forsettlige handlinger av samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, mer enn én gang tidligere, kan fengselsstraffen forhøyes med inntil det dobbelte og skal ikke fastsettes lavere enn straffebudets ordinære, maksimale straff. Fengselsstraffen kan ikke forhøyes utover 30 år.»
24. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til endring i straffegjennomføringsloven slik at de mest alvorlige straffbare handlinger ikke kan gis åpen soning og/eller prøveløslatelse før fire femdelar av straffen er sonet, og hvor det ikke skal kunne gis åpen soning og/eller prøveløslatelse i gjentakelsestilfeller.»
25. Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen innføre som en generell strategi i politiet, at det skal være nulltoleranse og rask bøtelegging for mindre alvorlige lovbrudd.»
26. Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen i løpet av 2009 om å fremlegge forslag som sørger for at hatkriminalitet på grunnlag av «annen status» gis det samme lovmessige vern som annen hatkriminalitet.»
27. Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at lovvedtaket om å kriminalisere sexkjøp følges opp med forskning og evaluering, slik at Stortinget kan få seg forelagt en egen sak om dette etter at loven har virket i to år.»
28. Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen innen 3 år gjennomføre en uavhengig evaluering av effekten av hevingen av minstestrafen i voldtektssaker, og at kvalifiserte seksuelle handlinger med personer under 14 år automatisk skal regnes som voldtekt.»
29. Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende salg og tiggings.»
30. Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen stortingsmelding om bekjempelse av voldtekt der tiltakene som er foreslått i NOU 2008: 4 Fra ord til handling følges opp.»
31. Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen opprette en landsdekkende spesialenhet for sedelighetssaker: Politiets sentrale enhet mot seksualisert vold (SEPOL).»
32. Forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
- «Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at den rettsstilstand som fulgte av Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902

nr. 10 23de kapittel om Ærekrenkelses kan videreføres i straffeloven 2005.»

33. Forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 § 142, den såkalte blasfemiparagrafen, videreføres i straffeloven 2005.»

34. Referat

Sak nr. 1 [09:00:23]

Innstilling fra Stortingets presidentskap om endringer i Stortingets forretningsorden mv. når Odelstinget og Lagtinget bortfaller (Innst. S. nr. 288 (2008–2009))

Stortingspresident Thorbjørn Jagland [09:00:46]:

Innstillingen fra Presidentskapet er enstemmig, men jeg finner likevel grunn til å si noen ord siden det er omfattende og også historiske endringer som vi skal foreta i forretningsordenen. Den følger opp grunnlovsvedtaket som Stortinget gjorde 20. februar 2007 om at Odelstinget og Lagtinget skal avvikles fra 1. oktober 2009, og at lovforslag skal behandles i samlet storting to ganger, eventuelt tre ganger. En stor del av forandringene som nå foreslås i forretningsordenen, er nødvendige følger av dette og er av rent «teknisk» art. Noen andre endringer foreslås for å bringe ordlyden i forretningsordenen i samsvar med praksis.

Etter de nye grunnlovsbestemmelsene skal Stortinget velge en president og fem visepresidenter. Disse seks skal utgjøre Presidentskapet. En generell rangering av visepresidentene vil følge av at de skal velges som første visepresident, annen visepresident osv. Første visepresident skal være nestleder i Presidentskapet og skal fungere som midlertidig stortingspresident når stortingspresidenten ikke kan utøve vervet på grunn av forfall. Når det gjelder ledelsen av stortingsmøtene, foreslås fastsatt som hovedregel at Stortingets president skal være møteleder, men han eller hun kan overlate møteledelsen til en visepresident. Den detaljerte fordelingen av møteledelsen forutsettes avtalt mellom stortingspresidenten og visepresidentene.

Varapresidenter blir det ikke lenger behov for, men det blir fortsatt adgang til å velge settepresident for en kortere periode.

Er det stemmelikhet ved en avstemning i tinget, gjør presidentens, dvs. møtelederens, stemme nå alltid utslaget. Dette foreslås opprettholdt når stortingspresidenten er møteleder. Men når en annen president er møteleder, skal møtelederen i utgangspunktet ikke ha avgjørende stemme ved stemmelikhet når avstemningen gjelder innholdet i en sak. Stemmelikhet i slike tilfeller vil innebære at gyldig vedtak ikke er truffet, og at behandlingen av saker må fortsette i et senere møte. I det senere møtet må det holdes ny avstemning om det samme avstemningstemaet. Blir det stemmelikhet også ved den nye avstemningen, er

møtelederens stemme avgjørende. Disse reglene foreslås ved avstemninger om innholdet i sakene. Gjelder avstemningen derimot hvordan en sak skal behandles i Stortinget, skal møtelederens stemme fortsatt være avgjørende, uansett hvem som leder møtet.

Nå kan Stortingets president og visepresident fritas for å være medlem av noen av de faste komiteene. Presidentskapet viser til at stortingspresidenten i liten grad har mulighet for å delta aktivt i en fagkomités arbeid som følge av sine mange andre gjøremål. Denne utviklingen må antas å ville fortsette. Derfor foreslås at stortingspresidenten ikke velges til medlem av noen fagkomité. Det foreslås også at ingen av visepresidentene kan fritas for medlemskap i fagkomité.

Etter de nye reglene for lovbehandlingen skal som nevnt også lovforslag behandles i Stortingets plenum. I samråd med Regjeringen har Presidentskapet kommet til at vedtak av Stortinget som ikke er lovvedtak, vil bli kalt «stortingsvedtak». Fra Regjeringen er det meddelt at den har til hensikt i enkelte tilfeller å fremme forslag om lovvedtak og stortingsvedtak i samme proposisjon når dette saklig og politisk sett er deler av samme sak. Presidentskapet legger til grunn at det også i samme representantforslag vil kunne fremmes både lovforslag og forslag om stortingsvedtak. Det er viktig å opprettholde en ryddig prosess ved behandlingen av lovsaker. Derfor går Presidentskapet inn for at det som hovedregel ikke åpnes adgang til at en komitéinnstilling kan inneholde begge typer utkast til tilråding og forslag. Ett unntak foreslås fra denne hovedregelen, nemlig at en innstilling som inneholder tilråding eller forslag om lovvedtak, også kan inneholde tilråding eller forslag om anmodning til Regjeringen. Det foreslås at anmodningsforslag som fremmes i tilknytning til en lovsak, skal føres opp på dagsordenen som egen sak til behandling etter at Stortinget har avsluttet behandlingen av lovsaken.

Videre foreslås en regel om at bare når et lovforslag er grunnlag for en innstilling, kan innstillingen inneholde utkast til lovvedtak i tilråding eller forslag. Av dette følger at det ikke kan fremmes lovforslag under Stortingets behandling av en proposisjon eller et representantforslag som bare inneholder forslag om stortingsvedtak, og heller ikke under behandlingen av en stortingsmelding.

Det foreslås tatt inn i § 16 noen grunnleggende regler om hvordan komiteene skal håndtere graderte dokumenter. De regler som foreslås, samsvarer med det som har vært vanlig praksis.

Både lovsaker og andre saker vil kunne behandles i samme stortingsmøte. Det bør fortsatt legges vekt på at saker som angår den samme statsråds område eller den samme komités område, bør søkes samlet på dagsordenen. I tillegg bør det tas hensyn til grunnene som tilsier at første-behandlingene av lovsaker bør samles, og annen-behandlingene av lovsaker bør samles når det er flere slike saker på dagsordenen. Alle disse hensynene bør tas med i vurderingen når dagsordenene settes opp. Presidentskapet har ikke funnet det hensiktsmessig at forretningsordenen har regler om rekkefølgen av saker på dagsordenen. Når erfaring er vunnet med den nye behandlingen av

lovsaker, vil det bli overveid om det bør etableres en fast praksis.

Hovedregelen om at alle saker som blir behandlet i et møte tas opp til avstemning ved slutten av møtet, foreslås opprettholdt. Det vil si at det som hovedregel blir votering ved slutten av møtet også når det i møtet har vært behandlet både lovsaker og andre saker.

Nå er det slik at lovproposisjoner som ikke er ferdig behandlet av Odelstinget og Lagtinget ved utløpet av valgperioden, bortfaller. Dette gjelder lovproposisjoner som er overbrakt i odelstingsmøte i valgperioden. Noe annet gjelder for stortingsproposisjoner og stortingsmeldinger som ikke er ferdig behandlet ved utløpet av valgperioden. De bortfaller ikke uten videre. Presidentskapet kan foreslå for Stortinget at de blir tatt under behandling i den nye valgperioden. I slike tilfeller blir det innhentet uttalelse fra Regjeringen om hvorvidt den ønsker fortsatt behandling av proposisjonen eller meldingen. Presidentskapet foreslår at lovproposisjoner blir undergitt den samme regelen som nå gjelder for andre proposisjoner og meldinger. Men fordi Odelstinget opphører å eksistere, foreslås det at odelstingsproposisjoner som ikke blir ferdig behandlet av Odelstinget og Lagtinget i inneværende valgperiode, bortfaller ved utgangen av denne valgperioden, uten hensyn til om proposisjonene er overbrakt i odelstingsmøte.

Noe av dette var sikkert enkelt begripelig og andre ting mer komplisert, men det er likevel viktig at det blir sagt.

Jeg anbefaler at innstillingen blir vedtatt.

Presidenten: Presidenten mener det var en nyttig gjennomgang.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.
(Votering, se side 3488)

Sak nr. 2 [09:07:19]

Innstilling fra justiskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Jan Arild Ellingsen, Solveig Horne, Thore A. Nistad og Karin S. Woldseth om endring av norske myndigheters håndtering av saker om barne bortføring (Innst. S. nr. 250 (2008–2009), jf. Dokument nr. 8:38 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til tre replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre vil presidenten foreslå at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Akhtar Chaudhry (SV) [09:08:23] (ordfører for saken): Først vil jeg berømme forslagsstillerne for å ha fokusert på et viktig tema. Barn har krav på å være sammen med begge foreldre, og norske barn har krav på å være

hjemme i Norge. Det er videre en kriminell handling å bortføre norske barn til utlandet.

Regjeringen og SV er levende opptatt av barna som dessverre blir bortført til utlandet. Nettopp derfor har vi et kontinuerlig arbeid i gang både for å hindre bortføringer og for å få bortførte barn tilbake hjem.

Det viktigste verktøyet for å få bortførte barn tilbake til Norge er Haagkonvensjonen. Alle land som har sluttet seg til den, er forpliktet til å sende barnet tilbake til hjemlandet, og i de aller fleste sakene blir barnet hentet hjem ganske raskt. Jeg deler derfor justisministerens synspunkt når han bestrider at tilknytning til konvensjonen ikke hjelper.

Vi må imidlertid erkjenne at ikke alle saker er lette å løse. Vi må huske at Norge faktisk ikke har jurisdiksjon i andre land og er avhengig av at nasjonale myndigheter i landet barnet er bortført til, er samarbeidsvillige, og at barnet ikke er skjult av nasjonale myndigheter.

Det er langt verre med de land som ikke er tilsluttet Haagkonvensjonen. Der bistår Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene foreldrene. Utenriksstjenesten kan bl.a. bidra med praktiske råd, generell informasjon og eventuell kontakt med myndighetene i det landet barnet er bortført til, samt videreformidle kontakten til lokale advokater.

Dersom partene ikke kommer til enighet om foreldreansvar, daglig omsorg og framtidig bosted for barnet, vil imidlertid saken i mange tilfeller måtte løses gjennom en regulær barnefordelingssak i det landet som barnet er bortført til – ofte et land med en helt annen kultur og rettstradisjon, og et fremmed språk.

Justisministeren skriver i sitt brev til komiteen at det beste ville vært at flest mulig land hadde tiltrådt Haagkonvensjonen. Det er jeg enig i.

Jeg er uenig i at Regjeringen er passiv i denne saken. Regjeringen har sørget for at samtlige barne bortføringssaker er overført til samme fylkesmannsembete, nemlig Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Dette sikrer likebehandling og rask saksbehandling.

Det er opprettet en nettportal med navnet www.barne-bortforing.no. Her får foreldre som har fått barnet sitt bortført eller frykter det, veiledning og tips.

Det er oppnevnt to dommere som bistår med kunnskap om håndtering av disse sakene for norske domstoler.

For å heve kompetansen i politi og påtalemyndighet ble det i 2007 også oppnevnt en kontaktperson i Kripos, som bistår med kunnskap til politi og påtalemyndighet.

For å heve kompetansen blant norske advokater og bistå til at berørte parter raskere kan komme i kontakt med kompetente norske advokater, jobber Justisdepartementet nå med å etablere en liste over advokater i barne bortføringssaker.

Dette er noen av de tiltakene som Regjeringen har iverksatt. Regjeringen og de rød-grønne partiene er stolte over sin innsats, men det betyr ikke at vi har sluttet å jobbe videre for at intet barn blir bortført, og at alle bortførte norske barn hentes hjem.

I denne jobben og i denne vurderingen ligger også spørsmålet om de økonomiske ytelsene kan brukes både for å hindre og, ikke minst, hente bortførte barn hjem.

Vi mener at det som er viktig, er at Regjeringen gjør et

grundig, solid arbeid i stedet for at vi fremmer saken for Stortinget uten at det er innhold i det. Jeg har derfor tillit til Regjeringen og ser fram til at nye saker om hvordan vi kan forsterke arbeidet mot at barn blir bortført, og at de hentes hjem, kommer til Stortinget.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [09:13:14]: Det er saker som har forskjellig alvorlighetsgrad i seg. Dette er etter mitt skjønn en av de mest alvorlige sakene, selv om den berører ganske få. Å miste et av barna sine på en uregelmessig måte vil jeg tro er noe av det verste man kan utsettes for som forelder.

Jeg må si at etter å ha hørt på saksordføreren, som skryter av initiativet Fremskrittspartiet har tatt, så setter jeg pris på det. Jeg skulle ønske jeg kunne ha sagt at flertallet i justiskomiteen var like romslige. En av de tingene som mindretallet bad om, var en høring i denne saken. Det mente de rød-grønne partiene var unødvendig fordi dette var åpenbart. Med all mulig respekt synes jeg det er dårlig. Jeg synes det er mangel på respekt for ofrene, for de foreldrene som får barna sine bortført, at man ikke vil høre på dem i justiskomiteen. Det er altså representanten Chaudhry fornøyd med. Jeg synes personlig at det er respektløst til de grader, og jeg synes det vitner om mangel på forståelse for hvordan dette oppleves. Men jeg tar til meg rosen for at vi har tatt opp problemstillingen.

Dette er en problemstilling som også var oppe i den forrige justiskomiteen, og som var ført i pennen av nettopp nåværende justisminister, så jeg hadde håpet på en større forståelse for de problemene man står overfor når barna blir bortført.

Jeg tror kanskje at man rett og slett må utsettes for det for å forstå hvor vanskelig det kan være. De fleste av oss er foreldre og opplever nærhet til barna våre, og vi forventer på en måte å leve i trygg forvisning om at det skal være sånn videre. Den dagen en av dine plutselig er urettmessig borte, tror jeg man vil føle seg rammet, føle seg ekstremt rammet. Da vil man ty til å be om hjelp fra norske myndigheter. Man vil si: Jeg trenger hjelp for å få sønnen min eller dattera mi tilbake hit, fordi jeg er den rettmessige forelderen, jeg har omsorgen, jeg ønsker at dette skal skje ved at norske myndigheter skal hjelpe meg. Så opplever man det motsatte – man opplever i mange tilfeller at norske myndigheter, som man har satt sin lit til, som er kjent for å være de beste i verden, svikter når du trenger dem som mest. Jeg synes at de tilbakemeldingene vi har fått fra berørte foreldre, vitner om et avvik mellom den forståelsen man beskriver her i dag, og den realiteten som finnes ute.

En av de tingene som jeg synes er mystisk, er politiets handlemåte, at man ønsker seg en domstolsslutning før man i det hele tatt kan starte prosessen, og ikke minst også at enkelte opplever at det, når man etter å ha mistet et barn går til anmeldelse, tar – dette er enkelttilfeller der jeg har fått innspill – litt over en måned, og så er saken henlagt. Det vitner om at enten har norsk politi evner etterforskningsmessig som går langt utover det jeg til vanlig opplever iallfall, eller så gjør man rett og slett en for dårlig jobb.

Så var saksordføreren inne på Haagkonvensjonen. Ja, jeg er helt enig, og jeg er også enig i det som ble sagt om at flest mulig bør slutte seg til den. Men er ikke hovedproblemet at de faktisk må respektere det de skriver under på? Jeg vil tro at det er hovedproblemet. Én ting er å signere den, en annen ting er å etterleve den, og det vil selvfølgelig også gjelde i tilfeller der barn tas med urettmessig til Norge fra andre land. Så det er jo et balansepunkt hvordan vi opptrer når barn kidnappes fra andre land og hit, sett i forhold til hvordan vi opptrer når barn tas ut av Norge, som denne saken primært dreier seg om. Men jeg tror igjen at det aller viktigste vi gjør, er å lytte til de berørte, lytte til foreldrene og gjøre det vi kan. En annen grunn til at dette haster, er at desto forttere vi kan gjøre det, desto sterkere står en norsk domstolsslutning, desto lenger tid det tar for å få barna tilbake. Det åpner altså for ny domstolsbehandling. Luganokonvensjonen skal vi diskutere senere i dag, men den legger jo noen føringer på disse tingene.

Jeg tror at vi er nødt til å opptre mer utradisjonelt enn vi har gjort til i dag, og jeg tror bl.a. økonomiske forhold kan være med og sørge for at dette blir vanskeligere for den som er bortfører. Jeg tror dessverre at i noen tilfeller er et bortført barn faktisk en vesentlig inntektskilde i det nye landet som den andre forelderen velger å ta det med til. Hvis vi da har et regime som gjør at barnet blir – for å kalle det det – hovedsponsor, med all mulig respekt, blir det vanskelig å få snudd dette. Derfor har vi fremmet forslag som går på at vi må lage et nytt regime på hvordan eventuelt midler til barnet skal overføres og brukes, slik at vi unngår nettopp det.

Jeg ser også at man på et spørsmål jeg stilte om forskjellsbehandling av foreldre når det gjelder Nav-systemet, har avvist dette. Jeg hadde jo ønsket at man også i den forbindelse kunne være mer romslig, og faktisk foreta en undersøkelse og se om det er forskjell basert på kjønn når det gjelder hvordan man opptrer. For jeg vil jo tro at en far og en mor bør være likeverdige som omsorgsforeldre, og at det iallfall ikke skal være forskjell på hvordan man behandler dem fra Navs ståsted.

Med dette ønsker jeg å ta opp vårt forslag i denne saken.

Presidenten: Representanten Jan Arild Ellingsen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Elisabeth Aspaker (H) [09:18:34]: Sakens ordfører har redegjort for saken, og fra Høyres side vil vi understreke at barne bortføringssaker er svært alvorlige. Det må oppleves både dramatisk og skremmende når barn som tilsynelatende er trygge, rykkes opp fra sine hjemlige omgivelser og i de verste tilfellene forsvinner ut av Norge til nye og fremmedartede land og kulturer.

Myndighetene har iverksatt en del tiltak for å forebygge og oppklare barne bortføring. Kompetanseheving hos hjelpeapparatet og innenfor justissektoren må på plass om vi har ambisjoner om å kunne forebygge, oppklare og løse slike saker.

Høyre mener også det vil være riktig å bruke ulike typer sanksjoner, slik at det får tydelige konsekvenser å bortføre barn. Vi er klar over at Justisdepartementet, sammen

med Barne- og likestillingsdepartementet og Arbeids- og inkluderingsdepartementet, er i gang med et arbeid for å vurdere bl.a. stans av økonomiske ytelser og overføringer ved barne bortføring. Dette arbeidet må gis prioritet, slik at vi her i landet får mer effektive verktøy i kampen mot barne bortføring. Det kunne være interessant om statsråden her i dag kunne opplyse Stortinget om når nye regler og sanksjoner kan være på plass.

Barne bortføring er samtidig et arbeidsfelt der internasjonalt politisamarbeid på alle nivåer, nordisk, europeisk og globalt, ofte vil være påkrevd for å kunne løse slike saker.

Vår tilknytning til internasjonale konvensjoner forplikter Norge må derfor gå i front for å hindre at barn blir ofre for bortføring, med de fysiske og psykiske påkjenninger dette i seg selv betyr. Ved behandlingen av ny straffelov ble strafferammen fordoblet fra tre til seks år i de aller groveste tilfellene, som der en av foreldrene tar barna med seg til utlandet. Dette er en klar markering fra samfunnets og lovgivers side om hvor alvorlig man betrakter slike saker. Det er i denne sammenheng også viktig at norske myndigheter bistår i kampen for å få barna tilbake.

Odd Einar Dørum (V) [09:20:36]: En liten refleksjon: Jeg vil starte med den positive siden, og det er at dette er en type saker hvor veldig mange blir engasjert. Det har Stortinget vært før, det er Stortinget i dag, og det er med rette. Så er det den refleksjonen at i forrige storting var det den sittende justisministers plikt å være utålmodig. Det var han – med rette. I dette storting er det representanten Ellingsens plikt å være utålmodig – med rette. Og så er det slik at alle de som skal sitte og forvalte utålmodigheten, med litt ulikt navn, blir litt mer ettertenksomme enn de utålmodige, ikke fordi de ikke er utålmodige, og ikke fordi de ikke vil saken vel, men fordi man skal avveie litt kryssende hensyn. Jeg tar det bare til etterretning. Det hindrer ikke at noen stadig må være utålmodige, for det er riktig, slik som representanten Ellingsen nå sier, og som representanten Storberget i sin tid, statsråd nå, sa da, at dette er saker man må bry seg om, og ved å ha den type engasjement og trykk rundt saken gjør man det man kan for å holde sakene levende.

Så er sakene kompliserte, fordi det er saker innenfor Haagkonvensjonen og utenfor Haagkonvensjonen, og vi vet at med saker innenfor Haagkonvensjonen er det til tider et svært krevende arbeid å få til resultater. Min erfaring er at den delen av norsk forvaltning som jobber med disse sakene, Justisdepartementet, er dypt engasjert i dem. De gjør veldig mye med sakene. De blir ofte trukket fram som urimelige i offentligheten, men jeg har lyst til bare å si fra denne talerstol at de bør ha anerkjennelse for at de faktisk står på, at de brenner for det. Så må ofte ansatte i offentlig forvaltning uttrykke seg litt nøkternt, selv om de brenner for en sak, når de opptrer i offentligheten. Men på vegne av disse ansatte som jeg har møtt, har jeg bare lyst til å si dette.

Jeg vil også si at jeg forstår alle dem som berøres av sakene, som står på, fordi de er satt i den fortvilte situasjonen, som tidligere talere har gitt uttrykk for. Men når

vi da kommer til den situasjonen, er det slik, med min erfaring i disse sakene, at jeg ut fra det, i full respekt for representanten Ellingsens utålmodighet, kommer til å stemme for flertallsinnstillingen, fordi jeg finner den slik den skal være.

Jeg har ingen grunn til å betvile at departementet jobber skikkelig med dette; jeg tror de gjør det. Men det er bra at noen er utålmodige i kompliserte saker, for risikoen er ellers at på grunn av kompleksiteten, så dør sakene hen. Hardt arbeidende mennesker i det norske forvaltningssystemet fortjener noen tilrop når de står på i stillhet, og gjør sitt ytterste for å få til løsninger. Så kan det godt tenkes at vi én dag finner gjennomskjæringspunkter som er bedre enn før, og uten utålmodigheten klarer vi ikke det. Men konklusjonen er klar: Venstre stemmer med flertallet.

Statsråd Knut Storberget [09:23:30]: Jeg tror alle som har vært i kontakt med foreldre som har blitt utsatt for dette, blir engasjert. Og det engasjementet trekker vi med oss også når vi kommer i posisjon. Men vi ser kanskje noen av dilemmaene tydeligere, som også representanten Dørum trakk opp, når vi kommer i posisjon, i forhold til alle de utfordringer som møter oss i tilknytning til disse sakene.

Jeg vil også få lov til å understreke at mye av det som nå er gjort, er gode svar på hva mange foreldre ber om. Det som er litt trist i debatten rundt barne bortføring, er at mye av debatten i det offentlige rom i stor grad preges av de situasjonene hvor vi ikke oppnår resultater. Jeg er helt enig med representanten Dørum når han påpeker at det faktisk gjøres et betydelig arbeid i flere departement og også i politiet for å kunne hjelpe folk. Det jeg har registrert i løpet av disse årene, er at dette arbeidet, som hviler på den tidligere regjeringas innsats, men også på den nåværende, for mange foreldre har gitt gode resultater – utenfor Haagkonvensjonen, men også innenfor Haagkonvensjonen.

Det har jo vært offentlig sak om henting av barn fra så fjernliggende stater som Palau, hvor man ser at man nærmest har brukt alle mulige virkemidler, så langt man kan i offentlig regi, for å hente tilbake barn, og hvor man har lyktes med det – jeg holdt på å si mot alle odds.

Vi har sett et par utfordringer som dominerer i disse sakene. Det første er at vi trenger kompetanseheving og statusheving i forhold til denne type arbeid. Det er det representanten Ellingsen er inne på, tror jeg, når han særlig snakker om at politiet og andre aktører må reagere raskt. Man har mulighet for å stanse disse sakene på et tidligere stadium hvis man er organisert til det. Det er bakgrunnen for de grep vi har tatt for å ha en nasjonal gruppe, og også en nordisk gruppe, som jobber med dette. Jeg er overbevist om at det vil kunne gi resultater.

Det arbeidet vi har gjort når det gjelder nettsidene til Justisdepartementet, og som bidrar til at folk får nødvendig informasjon – ikke bare dem som er utsatt for det, men også dem som skal jobbe med disse sakene – er et veldig viktig arbeid. Det er også krevende for oss som sitter i departementet, fordi det på mange måter viser dem som blir utsatt for dette, at det er et apparat der, og det trekker til

seg mange av sakene, selvfølgelig, men det skulle jo bare mangle.

Så mener jeg også at det å få flere land til å slutte seg til Haagkonvensjonen, er en viktig jobb, men vi har ikke noen som helst myndighet til å kunne pålegge andre nasjoner å gjøre det. Men det er en av grunnene til at bl.a. undertegnede har brukt mye tid på å reise rundt, og at dette er et tema som vi tar opp når vi møter våre kollegaer fra andre nasjoner. Haagkonvensjonen er et godt internasjonalt redskap for å kunne løse disse sakene, men samtidig, og det var representanten Dørum også inne på, er det jammen noen av de sakene som vi har slitt med, som ligger godt innenfor Haagkonvensjonen. Jeg vil særlig peke på en gammel sak som har rullet og gått, som gjelder Mexico, hvor vi ikke har fått gjennomslag, og hvor vi ser at bl.a. årene som går, gjør sitt til at tilbakeføring av barn blir umuliggjort. Når barn bor borte i ti år fra den ene forelderen, sier det seg jo sjøl at da er det andre hensyn enn juridiske og mer konvensjonsmessige som melder seg. Barnet er etablert i et annet samfunn, barnet er etablert med en annen omsorgsperson, noe som rett og slett gjør det vanskelig ut fra en betraktning om barnets beste å foreta tilbakeføring. Så her står vi overfor utfordringer.

Jeg mener det er en lykke at vi til enhver tid har en sittende opposisjon som er opptatt av disse sakene, for jeg mener at det utgjør et veldig viktig press, ikke bare inn mot departement og regjering, men også mot det øvrige apparatet i forhold til å holde denne saken varm. Og vi har mye igjen.

Når det gjelder spørsmålet om økonomiske sanksjoner, var jo det et av de forholdene jeg tok opp da jeg var i opposisjon; det er helt riktig. Jeg mener at det er et veldig viktig redskap. Det kan bidra til tilbakeføring. Men det er samtidig et veldig viktig reaksjonsmessig signal, og som i så måte har stor allmennpreventiv effekt hvis man klarer å få iverksatt det. Så har det også en bakside. Noen av disse ytelsene er ment å gå til å understøtte omsorgen for barnet, og i så måte må man foreta en avveining. Det er den avveiningen vi er oppe i nå. Jeg håper, og har som ambisjon, at vi skal komme raskt tilbake til Stortinget med det, men det er vanskelig for meg å tidfeste det.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [09:28:49]: Jeg takker statsråden for positivitet i tilbakemeldingen. Han har jo kjennskap til dette både fra forrige og fra nåværende periode.

Et enkelt spørsmål til å begynne med: Det er jo sånn at departementet har en statistikk over saker som er såkalt løst, altså hvor man har fått løst saken med bortføring. Tar departementet også til inntekt for sin egen statistikk saker der foreldre gjennom utradisjonelle grep faktisk på egen hånd henter tilbake et kidnappet barn hit til landet? Kommer det inn i den offisielle statistikken som departementet bruker?

Statsråd Knut Storberget [09:29:23]: Den statistikken, så vidt jeg har brakt i erfaring, går på at de meldte sa-

kene man har, og som man jobber med, også blir registrert som løst. Med visse forbehold – jeg kan undersøke det – er jeg ganske sikker på at man da ikke tar hensyn til hva som er årsakene til at man har fått løsning i saken. Det er noen ganger også veldig vanskelig å finne ut hva som er den reelle årsaken til at man har fått en løsning i saken. I de fleste av disse sakene handler det om samspill. Palau-saken, som jeg nevnte, var av meg nærmest stemplet som håpløs da vi fikk inn den. Jeg møtte begge fedrene. Det var to fedre og én mor, i Palau.

Vi hadde ikke fått noen løsning i den saken hvis vi ikke hadde hatt et aktivt diplomatisk engasjement fra Utenriksdepartementet, men vi hadde heller ikke fått noen løsning hvis vi ikke hadde hatt to aktive fedre som stilte opp til de grader overfor norske myndigheter, men som samtidig også drog, og tok sjansen. Så det var et samspill.

Dette er en sak som vi absolutt oppfatter som løst, men det er ingen som alene kan få æren for det. Det var samspillet som bidrog til det.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [09:30:36]: Statsråden var også inne på dette med samspillet og utfordringen tidsmessig. Det er vel slik at både Haagkonvensjonen og Luganokonvensjonen sier noe om premissene for domsslutningen her i landet og den videre prosessen. Det var også noe av det jeg tok opp i mitt innlegg når det gjaldt tiden.

Ser statsråden noen muligheter for noen større inngrep i de føringene som legges i Haagkonvensjonen, nettopp for å hensynta tidsfaktoren, som etter mitt skjønn er den store risikofaktoren i denne typen saker?

Statsråd Knut Storberget [09:31:08]: Jeg mener at det er en veldig aktuell problemstilling når vi møter andre nasjoner som også er tilsluttet Haagkonvensjonen. Det har jo vært tema i bilaterale møter mellom meg og andre justisministre, hvor vi har verserende saker, og hvor vi tar opp bl.a. spørsmål om saksbehandlingstiden i det landet hvor barne bortføringen har skjedd. Men det er en vel så stor forpliktelse for oss sjøl det å kunne reagere raskt. Jeg mener at apparatet nå – i hvert fall slik jeg kjenner det i Justisdepartementet – er rimelig strømlinjeformet. Disse nettsidene bidrar jo også til at man raskt får melding inn.

Men den største utfordringen er kanskje når barne bortføringen er i ferd med å skje, og vi får rapporter inn til politiet – og det er en reise som er på gang. Det er vanskelig å vite om det er ferie, eller om det er forsøk på barne bortføring. Men den nasjonale gruppen som er etablert – den nasjonale aktiviteten som skal skje – er jo etablert med henblikk på at man fra politidistriktenes side raske skal kunne gripe inn, slik at man faktisk får forebygget barne bortføring. Så det er forpliktelser i begge leire.

Presidenten: Da er det ikke anledning til flere replikker for Jan Arild Ellingsen.

Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Anne Marit Bjørnflaten (A) [09:32:29] (komiteens leder): En av de første enkeltsakene jeg kom borti rett

etter at jeg hadde begynt på Stortinget og tatt sete i justiskomiteen, var et møte med en mor som hadde opplevd å få sitt barn bortført. Det var et utrolig sterkt møte. Hun hadde ikke sett barnet sitt på mange, mange år. Da barnet ble bortført, var barnet en liten gutt. Nå var han blitt tenåring. Hun hadde heller ikke fått snakket særlig mye med ham på telefon. Hun hadde nesten ikke hatt kontakt med gutten i en lang, lang årrekke.

Det er klart at som mor selv, og som politiker som er opptatt av barn og barns rettssikkerhet, var det et møte som gjorde et veldig sterkt inntrykk. Det viser også hvor vanskelig denne type saker er, fordi det handler om mennesker som er i en ekstremt sårbar og utsatt posisjon.

Som både saksordføreren og justisministeren var inne på, er det gjort mye med disse sakene. Jeg vet jo at justisministeren har hatt et veldig sterkt engasjement nettopp i forhold til barne bortførings saker – ikke bare i sin tid som minister, men også da han satt i opposisjon – og det ble vist til mange eksempler på ting som er kommet i stand.

Et av de viktigste virkemidlene vi har i denne type saker, er jo internasjonale konvensjoner som Haag- og Luganokonvensjonen. Denne type saker illustrerer jo hvor viktig det er med internasjonale verktøy for å kunne løse kriminalitetssaker – som jo også dette er.

Haagkonvensjonen sier at barn som anses ulovlig bortført, skal tilbakeføres raskest mulig. Jeg merket meg at Ellingsen understreket betydningen av Haagkonvensjonen. Jeg synes jo det var veldig interessante signaler fra Ellingsen, for jeg merket meg i forbindelse med Fremskrittspartiets landsmøte at det var helt andre toner fra partiledelsen når det gjaldt synet på konvensjoner. Jeg synes jo det er veldig betryggende at representanten Ellingsen ser verdien av internasjonale instrumenter som nettopp konvensjoner i arbeidet med denne type saker.

En annen problemstilling som har vært berørt her, er problemstillingen som vedrører bidrag til barn som er bortført. Jeg har møtt foreldre som synes det er vanskelig, og som må betale bidrag for barn de ikke har sett på lang tid. Jeg er veldig glad for at justisministeren signaliserer at dette er av de tingene man vurderer nøye. Jeg har personlig stor sympati for en ordning der foreldrene fortsatt betaler bidrag, men at det settes inn på en sperret konto som barnet kan disponere den dagen barnet er tilbakeført til Norge.

Men jeg også enig i justisministerens synspunkt, at her er det vanskelige avveininger. Vi må hele tiden ha hensynet til barnets beste som den viktigste prioriteringen, og jeg ser fram til at saken skal komme tilbake fra justisministeren. Det er jo også en ting som de foreldrene jeg har møtt, presiserer. De ønsker fortsatt å bidra når barnet er bortført, men at pengene da eventuelt settes inn på en sperret konto.

Så tok Ellingsen opp spørsmålet om høring. Jeg har lyst til å presisere én ting. Selv om det ikke gjennomføres høring i en sak, er det jo fortsatt anledning til, for alle medlemmer i justiskomiteen, å bruke mer tid på å møte berørte interessenter i en sak. Det gjorde den rød-grønne fraksjon. Vi gjennomførte et større seminar i forbindelse med nettopp barne bortføringsproblematikken på bakgrunn av dette

Dokument nr. 8-forslaget, og det gav oss en mye grundigere innføring rundt problematikken enn en høring ville gitt oss. For selv om det ikke arrangeres høring, er det jo ikke umulig for medlemmene i justiskomiteen å bruke tid på det.

Til slutt har jeg lyst til å si at jeg er glad for at det igjen demonstreres så tydelig i denne salen hvor sterkt engasjementet for barn og barns rettssikkerhet er. Det synes jeg har vært førende i fire år fra alle partier, og det illustrerer også denne saken. Jeg er også veldig glad for det sterke engasjementet og det gode arbeidet som gjøres av norske myndigheter – jeg har berørt politiet. Jeg vet det jobbes godt, og det er et stort fokus på det i forhold til utenlandsstasjoner fra UD. Jeg ser også fram til den videre prosessen i det arbeidet som Justisdepartementet gjennomfører.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [09:37:37]: Til komitelederens kommentar om høring eller ikke høring, og seminar: Min forståelse når det gjelder Stortinget, er at høring er et formelt verktøy som komiteene kan bruke. Jeg registrerer på nytt at flertallet ikke vil ha det i denne saken, men heller sier at den kan hvert enkelt parti ha et seminar om. Men det har noe med status og respekten for de berørte å gjøre som jeg synes man her tar ganske lett på, og som jeg er overrasket over. Jeg skal la det ligge, siden saken er avgjort og det hevdes at det er masse positivitet rundt det.

Så tar komitelederen også opp forholdet til konvensjoner. Ja, det er klinkende klart: Noen konvensjoner er viktigere for Fremskrittspartiet enn andre. Den debatten kan vi godt ta, men ikke i denne saken, der man etter mitt skjønn skal ha hovedfokus på en forelder som sitter og har et tomt barneværelse hvor vedkommende hadde forventet at en av deres skulle være. Det er det denne saken handler om, og det synes jeg vi burde hatt et større fokus på.

En annen ting som jeg hadde håpet at statsråden skulle si noe om, og som jeg ikke oppfattet at han gjorde, er påstanden fra enkelte foreldre om forskjellsbehandling i Nav-systemet med tanke på hvordan vi behandler fedre og mødre i etterkant av at barnet er bortført. Jeg har sett at en av statsrådets kollegaer har svart at man har vurdert saken, men ikke funnet det hensiktsmessig å se på den. Men det burde etter mitt skjønn være i alles interesse å se om vi faktisk har offentlige systemer som forskjellsbehandler på bakgrunn av kjønn. Selv om det gjelder et fåtall saker, vil jeg tro at for en person som føler seg urettmessig behandlet, er det viktig for vedkommende å få dette avkreftet eller bekreftet. Og hvis det i så fall er slik, hva er årsaken til at vi gjør det? Jeg har en forhåpning om at hvis det er noe Stortinget skal gripe tak i, er det urettmessighet og urettferdighet overfor enkeltborgere. Selv om det gjelder et fåtall saker, bør man av respekt for de berørte faktisk evne å gjøre det.

Så det siste momentet, som gjelder økonomi. Jeg tror,

som flere andre har vært inne på, at økonomi er en nøkkel her. Jeg har stor respekt for det statsråden sa. Vi må sørge for å få et system som ikke rammer de barna som allerede er bortført, dobbelt opp. Men det må da, med all mulig respekt, være like ille å ha et system som sponser den kriminelle. Det skjer i enkelte tilfeller i dag, at midler går ut til den forelderen som aktivt har begått en kriminell handling her i landet. At vi skal ha et system som sponser det, stiller jeg meg undrende til, og jeg er samtidig svært kritisk til det. Jeg mener vi må prøve å finne en ordning hvor man sikkert må bruke embetsverket i mye større grad ved at de bistår lokalt, men sørger for at midlene går til barnet og direkte til barnets beste. Man må unngå at en kriminell faktisk blir sponset av den norske stat, og at en forelder som sitter igjen her med et tomt barneværelse, samtidig blir dømt og pålagt å betale til den som har frastjålet en det kjæreste en har.

Akhtar Chaudhry (SV) [09:40:56]: Representanten Dørum hadde et meget godt innlegg, der han gikk rett inn i kjernen av saken og reflekterte over både hva denne saken dreier seg om, og hvordan et samlet storting er opptatt av det. Vi er alle opptatt av det.

Jeg forstår at representanten Ellingsen er utålmodig. Det er også vi. Men det å framstille seg som utålmodig samtidig som han framstiller det som at andre ikke er det, er merkelig. Vi er minst like mye opptatt av at barn som blir bortført, må komme tilbake til forelderen fortest mulig. Vi trenger ikke å bli påkjørt for å forstå smerten til den som er blitt påkjørt. Vi trenger ikke selv å få barnet vårt bortført for å forstå det som representanten Ellingsen var inne på i stad.

Når det gjelder høringer, vil ikke jeg undervurdere viktigheten av og formaliteten i høringer. Det vil jeg ha respekt for. Høring er et institutt som Stortinget har. Men komitelederen, min kollega, var inne på at de rød-grønne hadde et større seminar om dette, hvor de var i dype samtaler med foreldre og med dem som jobber med dette hver dag. Det viktigste er å få de riktige, de tunge, de dype og reflekterte innspillene slik at de kan komme til anvendelse, og slik at vi får bruke dem til å finne gode løsninger.

Helt til slutt: Jeg er helt enig med representanten Ellingsen i at ingen skal finansiere kriminalitet og de kriminelle. Men vi må samtidig huske én ting – og det er SV veldig opptatt av – at selv om barnet er bortført og mor eller far har begått en kriminell handling, er det barnet som står i sentrum. Om barnet befinner seg i Tyrkia, Vietnam, Marokko eller Oslo, har det krav på å bli underholdt. Barnet har visse behov. De behovene skal bli møtt, og da har begge foreldre et ansvar. Vi må ha dette viktige momentet med i bildet. Så kan vi se på hvor mye det koster å underholde et barn i, la oss si, Pakistan, Tyrkia eller Marokko i forhold til i Oslo. Vi kan se på det, men vi må hele tiden huske at dette barnet har visse krav. Det må bli ivaretatt.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 3492)

Sak nr. 3 [09:43:43]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om melding for året 2008 fra Sivilombudsmannen (Innst. S. nr. 252 (2008–2009), jf. Dokument nr. 4 (2008–2009))

Lodve Solholm (FrP) [09:44:14] (leiar i komiteen og ordførar for saka): Stortinget handsamar i dag årsmeldinga for 2008 frå Stortinget sin ombodsmann for forvaltinga, Dokument nr. 4 for 2008–2009.

Det er viktig å peike på ombodsmannen sin viktige funksjon i eit ope, pluralistisk og demokratisk samfunn. Etter § 75 bokstav l i Grunnlova og lov av 22. juli 1962 nr. 8 er Stortinget si oppgåve etter kvart stortingsval å utnemne ein person for ein periode på fire år som skal ha innsyn i den offentlege forvaltinga og alle som verkar i denne tenesta, for å søkje å sikre at det ikkje vert utøvd urett mot einskilde borgarar. Etter § 12 i lova skal ein årleg sende ei melding til Stortinget om ombodsmannen si verksemd. Det er den vi handsamar no.

Komiteen finn i år, som tidlegare år, årsmeldinga frå ombodsmannen innhaldsrik, informativ og oversiktleg. Saksmengda hjå ombodsmannen har gått noko opp i høve til tidlegare år. I 2008 kom det inn 2 469 klager, medan talet i 2007 var 2 126. Talet på saker som har blitt realitetshandsama, har vore stabilt, må ein kunne seie, sjølv om det har vore ein svak auke dei siste åra. 209 saker vart avslutta med kritikk eller oppmoding om ny handsaming, medan 110 saker vart avslutta utan at Sivilombudsmannen fann grunn til kritikk eller oppmoding om ny handsaming.

Talet på saker ombodsmannen tok opp på eige initiativ, var i 2008 23, noko som er ein sterk nedgang frå 2007, då Sivilombudsmannen tok opp 41 saker på eiga hand. Komiteen er trygg på at Sivilombudsmannen, sjølv om tendensen dei seinare åra har vore at det blir færre og færre saker han tek opp på eige initiativ, er seg si rolle bevisst: Han overvaker norsk forvaltning og følgjer opp dei sakene der ein ikkje følgjer god forvaltingspraksis, utan at det er kome inn særskild klage til ombodsmannen.

Komiteen har alltid vore oppteken av saksbehandlingstida og reknar med at Sivilombudsmannen har sterkt fokus på dette, då det er sær viktig for den einskilde klagaren. Det er òg sær viktig for forvaltinga at sakene blir handsama så raskt som råd er, samstundes som handsaminga skal vere forsvarleg.

Det er stor breidd i dei sakene ombodsmannen får til handsaming og det han tek opp på eige initiativ. I mange av sakene som ombodsmannen tek opp, er ofte ein telefon til forvaltinga nok til å løyse saka. Dette viser at forvaltinga stort sett opptre samvitsfullt og korrekt. Ein kan vel seie det slik at ordninga med ein ombodsmann for forvaltinga har vore vellykka, og det er viktig å leggje høva til rette for at denne ordninga skal halde fram og utvikle seg i tråd med eit moderne samfunn.

Det er viktig at Sivilombudsmannen får dei arbeidstilhøva som ligg i intensjonen om opprettinga av ordninga med slik ombodsmann. Komiteen finn det derfor ikkje haldbart at dokument som Sivilombudsmannen meiner er viktige, ikkje blir utleverte etter oppmoding frå ombods-

mannen. Som det går fram av lov av 22. juni 1962 nr. 8, om Stortingets ombudsmann for forvaltninga, har ombudsmannen ifølgje § 9 andre ledd teieplikt. Det er derfor særskild melding om ei tilsetjing i Olje- og energidepartementet. Komiteen sitt fleirtal har vedteke ikkje å handsame denne meldinga i inneverande periode. Vi får vone at departementet likevel snur i denne saka, ut frå det komiteen har sagt i sin merknad, og det som står i den særskilde meldinga som no ligg føre i Stortinget. Eg vil derfor oppmode statsråd Terje Riis-Johansen om å følgje oppmodinga frå Sivilombudsmannen om å utlevere brev han ber om – det er i tråd med det komiteen seier i sin merknad.

Eg synest det er på sin plass i gi ros til ombudsmannen for det arbeidet som blir utført. Komiteen finn, som sagt, årsmeldinga innhaldsrik og informativ – og godt strukturert. Årsmeldinga gir eit særskilt godt bilete av ei rekkje ulike problemstillingar i høve til ulike forvaltingsområde, samstundes som ho tek opp brukarane sin situasjon stilt ovafor forvaltninga i si praktisering av lover og forskrifter. Lovgiving er ein dynamisk prosess der det alltid vil vere rom for betring, og årsmeldinga er eit godt instrument til å vurde-re korleis enkelte lover og forskrifter verkar i praksis. Det skal ikkje utøvast urett mot den einskilde borgaren. Dette er eit viktig prinsipp i ein rettsstat og eit viktig grunnlag for ombudsmannen sin kontrollfunksjon.

På denne bakgrunn legg komiteen fram si innstilling for Stortinget.

Ivar Skulstad (A) [09:49:50]: Saksordføreren har på en god måte redegjort for en samlet komitéinnstilling. Jeg har bare et par bemerkninger i tillegg.

Det ble i fjor inngitt nær 2 500 klager til Sivilombudsmannen. Dette er en økning på 14 pst. Nesten halvparten av alle klagenes avvises på formelt grunnlag. Antall klager hvor ombudsmannen finner grunnlag for kritikk var 209. Det viser at bare rundt 20 pst. av klagenes som behandles, ender med kritikk fra Sivilombudsmannen. Dette bildet har også vært ganske stabilt over årene. Derfor må det være riktig å trekke den konklusjonen at den offentlige forvaltningen gjennomgående holder høy kvalitet i sin saksbehandling. Det synes jeg det er god grunn til å trekke fram og glede seg over.

Statistikken viser også at rundt halvparten av klagenes som kommer inn til Sivilombudsmannen, åpenbart er ubegrunnede. Jeg mener det viser at folk er seg bevisst at det finnes klagemuligheter, og at Sivilombudsmannens institusjon er vel kjent blant folk. Det er også betryggende.

En liten kommentar til, knyttet til komiteens merknad om Sivilombudsmannens innsynsrett: Ombudsmannen skal ikke møte sperrer i sin kontroll av forvaltningen, heller ikke når det gjelder innsyn i dokumenter som er relevante for en sak som er til behandling. Men det finnes dokumenter som f.eks. kan unntas fra offentlig innsyn – ikke ut fra sitt innhold, men ut fra sin art. Denne

type dokumenter vil ikke ombudsmannen ha behov for å se for å kunne vurdere om et avslag på dokumentinnsyn er saklig begrunnet.

Ola T. Lånke (KrF) [09:52:07]: Saksordføreren har gitt en relevant og dekkende presentasjon av kontrollkomiteens innstilling til Sivilombudsmannens årsmelding for 2008. Innstillingen er enstemmig, og fra Kristelig Folkepartis side slutter vi oss til saksordføreren oppsummering.

Det som foranlediger at jeg tar ordet, er det forhold som også foregående taler var innom, at Sivilombudsmannen har fått avslag på en anmodning til Olje- og energidepartementet om å få utlevert et saksdokument. Dokumentet det er anmodet om innsyn i, gjelder en juridisk vurdering fra Regjeringsadvokaten, som departementet har rekvirert i forbindelse med en tilsetningssak. Sivilombudsmannen behandler en klage fra en person som er nektet innsyn i nevnte dokument. Ombudsmannen ber så om innsyn i angjeldende dokument, for deretter å kunne bedømme hvorvidt Olje- og energidepartementets avslag på dokumentinnsyn overfor klageren er korrekt lovanvendelse i forhold til offentlighetsloven og rimelig i forhold til en meroffentlighetsvurdering.

Sivilombudsmannen har oversendt saken til Stortinget, og kontroll- og konstitusjonskomiteen mottok saken til behandling først i går, 9. juni. I likhet med saksordføreren vil også jeg, på vegne av Kristelig Folkeparti, sterkt understreke betydningen av at Sivilombudsmannen gis innsyn i de forhold som er relevante for at man kan utføre sitt viktige arbeid. Dette er sterkt understreket i ombudsmannsloven § 7, der det heter:

«Ombudsmannen kan hos offentlige tjenestemenn og hos alle andre som virker i forvaltningens tjeneste, kreve de opplysninger han trenger for å kunne utføre sitt verv.»

Det må understrekes at Sivilombudsmannen, som Stortingets tillitsmann, er en selvstendig og uavhengig instans med full taushetsplikt som skal sikre at forvaltningen ikke øver urett mot den enkelte borger. Det sier seg selv at for å utføre dette arbeidet, må man også kunne kreve rett til innsyn. Nå finnes det på en annen side, som også den forrige taleren minnet om, regler for unntak, som Olje- og energidepartementet henviser til og begrunner sitt avslag ut fra. Dersom det er slik de hevder, at det aktuelle dokument kan unntas offentlighetsbestemmelse, kan et departement nekte utlevering. Noen ganger kan det være en vanskelig avveining å avgjøre om unntaksregelen skal gjelde. Det har vi også forståelse for.

Kristelig Folkeparti slutter seg derfor til at kontrollkomiteen tar denne saken opp til nærmere vurdering. Men da dette vil kreve en mer omfattende prosess enn det er mulig å få til nå i vår, innser vi at det først kan skje i begynnelsen av neste stortingsperiode. Dette var komiteens vurdering også i går, og det er i tråd med vårt syn. Om det da vil være aktuelt å ta dette opp som kontrollsak, kan derfor først avgjøres av en ny kontrollkomité i neste stortingsperiode. Det blir også i tilfelle en sak for det nye storting å vurdere om det også er nødvendig å foreta en

ny gjennomtenkning av unntaksbestemmelsene i forhold til Sivilombudsmannen.

Øystein Djupedal (SV) [09:55:45]: Jeg har noen korte kommentarer til saken som flere talere nå har kommentert, nemlig denne særskilte meldingen fra Sivilombudsmannen som kontrollkomiteen mottok på sitt møte i går, altså bare noen få dager før stortingssesjonen er slutt.

Dette er en krevende og prinsipiell sak. Denne saken skal man være varsom med å behandle i Stortinget når komiteen ikke har behandlet den. Det prinsipielle i saken har også tidligere vært til drøfting i komiteen. Da komiteen i går besluttet å utsette saken til høsten, var det av respekt for at dette er en sak som krever mer behandlingstid enn det komiteen faktisk har til rådighet. Unntaksbestemmelsen finnes der. Unntaksbestemmelsen er vel begrunnet, og det har departementet gjort rede for. Det betyr at å saksbehandle dette uten den grundigheten som vi bør ha tid til, har komiteen valgt å ikke gjøre. Det vil da være en ny kontrollkomité som vil ha anledning til å gå dypt inn i dette, hvis det viser seg nødvendig. Det er i grunnen det som er mitt poeng: Vi har ikke behandlet denne saken. At enkelte partier allerede nå kan ta stilling til det, aksepterer jeg for så vidt. Men jeg tror nok, med hensyn til de prinsipielle avgrensinger som en slik sak nødvendigvis må ha – for en regjering har bruk for å ha interne arbeidsdokumenter – at slik grensegang vil være flytende. Sivilombudsmannen har altså fått avslag fra olje- og energiministeren, og departementet, på innsyn. Det er selvfølgelig godt begrunnet ut fra den unntaksbestemmelsen som finnes i loven. Det betyr at når komiteen har tatt det standpunkt, at vi ikke har startet saksbehandling om dette, er det av respekt for at dette er en krevende og vanskelig balansegang. Det var i grunnen viktig å understreke det, for det kunne nesten virke som om – særlig på komiteens leder – man allerede hadde konkludert i denne saken. Det er godt mulig at Fremskrittspartiet har konkludert i denne saken, men det har ikke komiteen gjort. Det vil være en ny kontroll- og konstitusjonskomité som må ta endelig stilling til denne særskilte meldingen til Stortinget.

La meg også si at vi ville gjerne ha saksbehandlet dette, hadde det vært tid til rådighet. Men når Sivilombudsmannen velger å sende dette til Stortinget ti dager før Stortinget går fra hverandre, tror jeg at alle forstår at av hensyn til ansvarlig, skikkelig saksbehandling, lar dette seg i praksis ikke gjøre.

Carl I. Hagen (FrP) [09:58:40]: Jeg forstår egentlig ikke det flertallet i komiteen, og Øystein Djupedal, sier om at det har vært mangel på tid. Dette spørsmålet ble lagt fram for Stortingets kontrollkomité for nesten en måned siden. Da sendte vi noen brev til angjeldende statsråd, og vi vurderte i komiteen om vi skulle åpne sak. Så temaet og problemstillingen, Sivilombudsmannens innsynsrett i de dokumenter han mener han trenger innsyn i for å utføre den jobben som han er pålagt av Stortinget, har vært velkjent lenge.

De øvrige partiene har hatt full anledning til å ha drøftelser om de prinsipielle forhold. Så selve saksmaterien

har vært kjent lenge. Vi hadde håpet at statsråd Terje Riis-Johansen og Regjeringen – kanskje også Statsministerens kontor – hadde sørget for at vi unngikk å komme i en situasjon hvor det var nødvendig, slik ombudsmannen så det, for ham å gi en særskilt melding til Stortinget. Her står man altså i en klassisk konflikt, som ofte skjer mellom en som er kontrollert, og kontrolløren.

Det prinsipielle spørsmål har vi også hatt oppe til drøftelse i Stortinget når det gjelder Riksrevisjonen. Skal f.eks. Riksrevisjonen og Stortingets ombudsmann for forvaltningen ha en prinsipiell tilgang til de dokumenter de selv mener de trenger for å utføre sin kontrollfunksjon, eller skal den kontrollerte instans, som regel departementene, selv få lov til å si nei, disse dokumentene får dere ikke? Det er dette prinsippet det dreier seg om. Det har ikke noe med offentlighet å gjøre, offentligheten har ikke noe med dette å gjøre. Dette dreier seg om kontrolløren.

Hvis vi endret den generelle revisjonsordning og lovgivning som gjelder for næringsliv og bedrifter, slik at bedrifter kunne unnlate å la sine revisorer få tilgang til dokumenter som de var redde for at kontrolløren ville rette kritikk for, ville det vært et ramaskrik i hele Stortinget. Men her ser vi altså at når det gjelder departement, regjering og storting, er man villig til å ha et annet system. Det er ikke Fremskrittspartiet. Vi har gang på gang gitt uttrykk for det rent prinsipielle forhold: Det må være kontrolløren som har full adgang til å få seg forelagt de dokumenter kontrolløren mener er nødvendige for å utføre kontrollen.

I begynnelsen av korrespondansen med departementet tolket departementet det dit hen at hvis man sendte over det angjeldende dokument til Sivilombudsmannen, ville dokumentet bli offentliggjort. Det er selvsagt meningsløst. Sivilombudsmannsembetet har erfaring med å behandle både taushetsbelagte og vel sikkert også graderte dokumenter og har betryggende rutiner.

Denne regjeringen sier også at den gjerne vil ha mer åpenhet og offentlighet. Da vil jeg utfordre statsråd Knut Storberget på det prinsipielle: Er det slik at Regjeringen stiller seg bak statsråd Terje Riis-Johansens ønske om å unnlate å overlevere til Stortingets ombudsmann for forvaltningen det dokumentet som ombudsmannen har bedt om for å kunne vurdere om dette dokument kan unntas offentlighet eller ikke? Hvis ombudsmannen mener at dette er et dokument som kan og bør utleveres offentligheten, i henhold til offentlighetens bestemmelser, vil han meddele det, han vil ikke offentliggjøre dokumentet. Da vil Regjeringen igjen ha mulighet til å vurdere om de vil bøye seg for ombudsmannens mening eller ikke. Ombudsmannen har ikke makt til å gjennomføre det, han har en uttalerett, som vil bli tillagt stor vekt av veldig mange. Nå har ombudsmannen ikke anledning til å vurdere om dette er et dokument som er omfattet av unntaksbestemmelsene i offentlighetsloven, eller om det i henhold til offentlighetsloven bør utleveres.

Det er ombudsmannen som er kontrollfunksjonsenheten, kontrollorganet, for offentlighetsloven. Det er prinsipielle forhold for å kunne utøve den kontrollfunksjonen som her er oppe til debatt, og det burde ikke være nødvendig med mer tid til saksbehandling. Enten mener man

at det er regjeringen, som kanskje vil få dårlig omdømme hvis den utleverte et dokument, og derfor vil beskytte det fra offentligheten, som skal ha anledning til å gjøre det, eller at det er en kontrollinstans som skal vurdere om det er innenfor lovgivningen.

Vår holdning er helt klar: Dokumentet skal overleveres til ombudsmannen. Jeg stiller meg uforstående til at man trenger mer tid til å vurdere slike prinsipielle spørsmål, som gang på gang har vært oppe i Stortinget og i alle stortingsgrupper i forbindelse med riksrevisjonsbetenkingen.

Det har også oppstått to forskjellige tolkninger av den unntaksbestemmelsen som gjelder ombudsmannslovgivningen. Det enkleste er vel – i og med at det er tvil – å fjerne den unntaksbestemmelsen, slik at det i realiteten blir slått grundig fast at Stortingets ombudsmann for forvaltningen skal ha tilgang til de dokumenter han ber om.

Det er også et spørsmål som gjelder regjering og storting. Det er klart at hvis Stortingets ombudsmann blir nektet å få et dokument han ønsker, og stortingsflertallet godkjenner det, kan man begynne å stille spørsmål ved om det er Stortinget som er øverste organ, eller om det er regjeringen som er øverste organ. Hvis Stortinget inntar den lydighetsrollen som Ivar Skulstad gav uttrykk for, at når *han* mener at noe er saklig begrunnet, og at det etter sin art skal unntas, kan enhver regjering og ethvert departement bare si at etter vår vurdering er dette en art dokument som vi ikke behøver å overlevere. Da gir man ganske stor myndighet til departementene til å unnta dokumenter fra offentlighet fordi de ikke liker at offentligheten får tilgang til det. Presset innad i alle departementer for å få mest mulig unntatt fra offentlighetsloven kjenner vi alle sammen til.

Så jeg vil gjerne spørre statsråd Knut Storberget: Er han, som representant for en regjering som hevder å stå for offentlighet og kontroll, fornøyd med at Stortinget fra sin ombudsmann nå har fått en særskilt melding som klart sier at han ikke kan få utført sin jobb fordi han nektes dokumenter han trenger i sitt arbeid? Da er det Stortingets jobb å sørge for at vi backer opp og støtter vår egen ombudsmann, istedenfor, som flertallet nå gjør, å utsette saken, for noens vedkommende, og forsvare Regjeringen, som Ivar Skulstad gjorde. Det ville være interessant å få noen prinsipielle synspunkter fra statsråd Knut Storberget på akkurat disse prinsipielle spørsmål.

Thorbjørn Jagland hadde her overtatt presidentplassen.

Per-Kristian Foss (H) [10:06:28]: Som det siste innlegget, fra representanten Hagen, godt illustrerer, dreier dette spørsmålet seg om en uenighet mellom ombudsmannen og Stortingets flertall om begrensninger i ombudsmannens rett til å få utlevert dokumenter. Det fremkom veldig tydelig i korrespondanse mellom ombudsmannen og Stortingets presidentskap i forbindelse med behandling av ombudsmannsloven, hvor uenigheten bl.a. dreide seg om § 7 annet ledd, som ombudsmannen ønsket opphevet.

Det la begrensninger på hans utleveringsrett. Så man kan godt si at dette er en slags omkamp.

Jeg er i og for seg åpen for å vurdere om denne konkrete saken foranlediger at man ser på begrensningene på nytt, men det er dette storting som har fastsatt, ved flertallsavgjørelse, hva begrensningene skal gå ut på. Slik sett synes jeg det er relativt utidig å be det samme storting om å forandre mening ti dager før fireårsperioden utløper. Det gir etter Høyres syn ikke anledning til en forsvarlig saksbehandling.

Jeg understreker at vi skal være åpne for å revurdere unntaksbestemmelsene, etter at praksis kan dokumentere at tolkningen, f.eks. i denne konkrete saken, er for vid. Jeg har sett på denne saken, jeg har studert den, og jeg har ikke tatt noe konkret standpunkt. Men ved første blick kan det synes som om skjønnet i departementet er noe strengt her, og at man kan ha forvekslet utlevering til ombudsmannen med generell offentliggjøring.

Jeg synes at statsråden – statsråd Storberget, som her er til stede – skal overveie om det er en misforståelse som er mer utbredt enn bare i Olje- og energidepartementet, for utlevering til Riksrevisjonen og til ombudsmannen er noe annet enn en generell offentlighetsbegjæring. Så det synes jeg man skal overveie. Men jeg er absolutt enig i at det å behandle et dokument som kom til Stortinget i forgårs og til komiteen i går, i løpet av ti dager er uforsvarlig uansett.

Det er klart at man kan ha et prinsipielt standpunkt – at jeg har alltid rett, som siste taler vel gav uttrykk for. Men å forlange at flertallet av den grunn i løpet av ti dager skal omprøve et vedtak fattet av dette storting, er nok i drøyeste laget. Men Dokument nr. 4:2, Særskild melding fra Sivilombudsmannen, skal få en forsvarlig behandling i det storting jeg forhåpentligvis vil være medlem av.

Øystein Djupedal (SV) [10:09:27]: Jeg overraskes litt over at vi nå saksbehandler en sak, og at Fremskrittspartiet, forstår jeg, nærmest på prinsipielt grunnlag gir Sivilombudsmannen medhold.

Det er på mange måter påfallende at et parti som selv ikke vil utlevere et eneste av sine interne arbeidsdokumenter her i huset, verken til Stortinget eller til andre, er prinsipielle når det gjelder alle andre enn seg selv. Det er et tankekors, synes jeg. Når flertallet i tillegg ikke begrunner dette med sakens innhold, men at saken krever forsvarlig saksbehandling, blir til og med det raljert med – det kan vi allerede nok om, det er nesten fullt mulig å avgi innstilling her i salen uten komitébehandling.

Jeg vil tro at også for Fremskrittspartiet er dette med en skikkelig og grundig saksbehandling, at man lar departementet og andre få komme få til orde om hva man faktisk mener om saken, et fornuftig prinsipp, helt uavhengig av om man allerede har konkludert. Derfor må jeg si at den lange tiraden som Hagen hadde i stad, som liksom var en prinsipiell tilnærming, er med respekt å melde svært lite prinsipiell. Denne grensegangen kan være vanskelig å trekke. Det er godt mulig at Olje- og energidepartementet i dette tilfellet ikke har truffet balansegangen godt nok. Det utelukker jeg ikke. Men det er klart at enhver regjering har bruk for å ha dokumenter som er en del av arbeidsgrunnla-

get for Regjeringen, på samme måte som Fremskrittspartiet har bruk for å ha dokumenter som en del av arbeidsgrunnlaget for Fremskrittspartiet. Sånn er det bare. Det er politikkenes natur, og det er også forvaltningens natur. Om en har truffet balansegangen akkurat her, skal ikke jeg ta stilling til. Det vil et nytt storting og en ny komité underkaste en ansvarlig saksbehandling og finne ut av. Det er det som er flertallets holdning.

Jeg forbauses over et punkt til, for da vi saksbehandlet dette i komiteen i går, tok ikke Fremskrittspartiet dissens. De hadde ikke noe avvikende syn i komiteen i går da vi behandlet denne saken. Det er en enstemmig kontroll- og konstitusjonskomité som har sagt at dette skal vi behandle til høsten. Man kan nesten få inntrykk av at både komiteens leder og Carl I. Hagen nå på en måte har tatt dissens, og at de har laget en stor brudulje i komiteen om at dette var de veldig uenig i. Men det er tvert imot. Alle i komiteen var enige om at denne saken kom for sent. Vi skulle gjerne ha behandlet den, men vi hadde dessverre ikke tid. Derfor må en ny komité ta tak i saken til høsten. Men vi kom ikke med noen konklusjon. For det er klart at enhver komité og ethvert storting må stå fritt til å behandle saken sånn som de finner det riktig.

La meg også få kommentere det siste poenget til Per-Kristian Foss. Jeg unnlot med vilje å ta det opp i mitt første innlegg, nemlig at dette nok kan synes som å være en omkamp. Det er riktig, men da er vi tilbake til den saksbehandlingen vi hadde for noen år tilbake, både i komiteen og i stortings salen. Jeg tok med vilje ikke opp dette poenget, men når representanten Foss sier at det kan synes som utidig at ombudsmannen på nytt tar opp den samme saken, er det grunnlag for å legge vekt på det. Dette er en sak som Stortinget har behandlet tidligere i denne sesjonen, og det er en omkamp fra ombudsmannen. Jeg utelukker ikke at en omkamp kan være nødvendig, og at man kan finne et annet balansepunkt. Men hvis ombudsmannen mente at denne saken faktisk var så viktig at vi skulle ha en omkamp i denne sesjonen, tror jeg også ombudsmannen forstår at han må sende saken tidsnok til Stortinget, ikke når Stortinget er i ferd med å gå fra hverandre.

Statsråd Knut Storberget [10:12:55]: Jeg ble utfordret av representanten Hagen på slutten av hans innlegg til å komme med synspunkter på det mer prinsipielle i disse spørsmål, samtidig som foranledningen og for så vidt utfordringen i første delen av innlegget gikk veldig på den konkrete saken hvor Regjeringa, ved olje- og energiministeren, har fattet beslutning i tilknytning til spørsmålet om innsyn.

La det ikke herske noen tvil om at Regjeringa står bak et slikt synspunkt. Jeg synes for så vidt representanten Djupedal, men også andre i debatten, har hatt anslag til å beskrive noen av de dilemmaene som ligger bak disse vurderingene. Det er altså mulig å være for åpenhet i forvaltningen og for så vidt også andre steder, enten det gjelder Fremskrittspartiets interne dokumenter eller for andre viktige institusjoner, at man ønsker å frambringe stor grad av åpenhet, samtidig som man slår ring rundt de unntaks-

bestemmelser som man faktisk har, ikke bare opp mot Sivilombudsmannen, men også generelt i samfunnet når det gjelder innsyn.

Jeg er av den oppfatning at hvis vi nettopp skal kunne bidra til sterk grad av åpenhet i et samfunn, er det viktig at vi har klare, definerte regler, hvor det er behov for å ha unntaksregler for innsyn, og at de blir klart praktisert, og for så vidt også en mulighet for veldig klart å angi begrunnelse for hvorfor man ikke praktiserer åpenhet.

Det prinsipielle ved denne runden er etter min mening spørsmålet om nærmest å drive saksbehandling i stortings salen av slike spørsmål. Regjeringa har fattet sitt vedtak i den konkrete saken. Det står jeg bak.

Når det gjelder spørsmålet om det generelle regelbildet, synes jeg representanten Foss gav et godt bilde av det og av prosessen. Man har hatt runder om det, og flere av oss mener at har vært riktig konkludert.

Lodve Solholm (FrP) [10:15:18]: Eg vil berre seie at når representanten Øystein Djupedal går på talarstolen og seier at det var ein samrøystes komité, og at Framstegspartiet ikkje tok dissens, så synest eg nesten det også verkar litt utidig, når han så vel veit at eg sa meg villig til å ta på meg saksordførarjobben – som var naturleg – og at eg var villig til å lage eit utkast til merknader, slik at vi kunne leggje fram ei innstilling på måndag. Men det er klart at med den arbeidsforma vi har i komiteen, brukar vi ikkje å ta dissens. Det skjer veldig sjeldan. Det har skjedd eit par gonger sidan representanten Djupedal tiltredde komiteen, for ca. eit år sidan, men elles gjer vi ikkje det, for vi erkjenner at når eit fleirtal talar, talar fleirtalet. Den arbeidsforma har vi hatt i komiteen. Det synest eg representanten Djupedal burde ha merka seg.

Carl I. Hagen (FrP) [10:16:28]: Jeg fikk ikke egentlig svar fra statsråd Storberget på hovedspørsmålet mitt.

Jeg er helt enig i statsrådets beskrivelse av offentlighetsloven – at det i offentlighetsloven vil være unntak. Det er helt åpenbart. At det skal være klare, definerte unntaksregler med gode begrunnelser, er jeg helt enig i. Det er en soleklar ting. Det dreier seg om, er når noen klager på at man har unntatt fra offentligheten noe som det etter loven ikke er adgang til å unnta fra offentligheten, at man altså ikke er innenfor disse klare, definerte unntaksreglene når det gjelder dokumenter. Og så klager man. Da dreier spørsmålet seg om den man klager *til*, i dette tilfellet Stortingets ombudsmann. Om Stortingets kontrollør skal få tilgang til dokumentet for å foreta sin vurdering av om det dokumentet som det er ansøkt om innsyn i, er omfattet av gjeldende unntaksbestemmelser i lovgivningen, og hvorledes ombudsmannen skal kunne foreta sin vurdering av om et dokument omfattes av de klare, definerte unntaksreglene, hvis ikke ombudsmannen selv får se dokumentet, er de prinsipielle forhold, og det fikk jeg overhodet ikke svar på fra statsråd Storberget.

Spørsmålet er: Hvis det er en uenighet mellom den kontrollerte og kontrolløren, skal kontrolløren ha tilgang til de dokumenter kontrolløren selv mener man trenger for å kunne utføre sitt arbeid? Der har vi et absolutt klart svar:

Det er det kontrolløren som må avgjøre. Det har ingen-ting med offentlighet å gjøre, det har kun med det å gjøre at kontrolløren må ha tilgang til de dokumenter vedkom-mende selv mener er nødvendige for å kunne utføre sine klart definerte og lovpålagte oppgaver. I dette spesielle til-fellet får altså ikke ombudsmannen utført sine lovpålagte oppgaver fordi et departement nekter å gi det grunnlags-materialet som er nødvendig for at ombudsmannen skal kunne utføre sine lovpålagte oppgaver. Da har ombuds-mannen orientert sine overordnede, dvs. Stortinget, om at han ikke kan gjøre jobben sin fordi han her ikke får nødvendig innsyn.

Jeg kan ikke skjønne at man ikke er enig i det som ko-miteens leder foreslo i komiteen, nemlig at han ble saks-ordfører, for han har ansvaret for Sivilombudsmannen. Da kunne man ha avgitt innstilling i denne saken på mandag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 3493)

Sak nr. 4 [10:19:25]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om forslag til endringer i instruks om kontroll med etterret-nings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS) (Innst. S. nr. 228 (2008–2009))

Berit Brørby (A) [10:19:52]: (ordfører for saken): Odelstinget behandler senere i dag forslag til endringer i lov om kontroll med etterretnings-, overvåkings- og sik-kerhetstjenesten. Denne saken som vi nå behandler, gjelder endringer i instruks til samme lov.

Det har skjedd mye siden Stortinget fastsatte instruks-en for EOS-utvalgets arbeid i 1994. Det er derfor for-målstjenlig med en tilpasning av instruks til dagens vir-kelighet. Det er positivt at utvalget har tatt initiativ til endringer overfor Stortinget, men det vil være en fordel at slike spørsmål for framtiden reises gjennom årsmeldin-gen.

Utvalget foreslår en rekke endringer. Flere av disse gjelder oppdatering av begrepsbruk og tilpasninger som følge av lovendringer, navneskifte og organisatoriske end-ringer. Jeg vil kort redegjøre for de viktigste punktene i forslaget.

§ 6 regulerer de hemmelige tjenestenes adgang til å kreve protokollert på stedet eventuelle innsigelser mot ut-valgets beslutninger om hva det skal søkes innsyn i, og hvem som har adgang til å inngi etterfølgende protest. Den foreslåtte endring innebærer at sjefen for vedkommende tjeneste i tillegg til forsvarssjefen gis mulighet til å inngi etterfølgende protest. Etter gjeldende instruks er denne retten begrenset til forsvarssjefen og overvåkingssjefen. Forslaget er en naturlig tilpasning av regelverket, som en samlet komité slutter seg til.

Komiteen har heller ingen innvendinger mot en tilpas-ning av begrepsbruk og oppdatering når det gjelder beteg-nelser som utvalget foreslår i §§ 8, 9 og 11 i instruks. Dette gjelder også forslaget om å endre «kommisjonen»

til «utvalget» i § 12, som er en ren oppretting av tidligere feil.

§§ 1 og 14 regulerer spørsmålet om tilsettingsforhold og lønsplassering. Etter dagens regelverk ligger dette an-svaret hos Stortingets presidentskap, mens personalansva-ret i praksis tilligger utvalget.

Det er naturlig at Stortinget fortsatt har kontroll med til-setting og lønsplassering av sekretariatsleder. De øvrige ansatte bør derimot være utvalgets ansvar, og regelverket endres i tråd med dette.

Utvalget legger til grunn at det i personalreglementet skal gis bestemmelser om et tilsettingsråd som skal fore-stå behandling av tjenestesaker. Med det forholdsvis be-skjedne sekretariat EOS-utvalget har til disposisjon, kan det stilles spørsmål ved behovet for et slikt råd. Komiteen vil anbefale en noe annen formulering av § 1 fjerde ledd og fremmer følgende forslag:

«Leder for utvalgets sekretariat tilsettes og lønns-plasseres av Stortingets presidentskap etter innstilling fra utvalget. Tilsetting og lønsplassering av det øvri-ge personalet i sekretariatet foretas av utvalget. Nær-mere regler om fremgangsmåten ved tilsetting og ad-gang til delegering av utvalgets myndighet fastsettes i et personalreglement som skal godkjennes av Stortin-gets presidentskap. Bestemmelsen i annet ledd gjelder tilsvarende for samtlige tilsatte i sekretariatet.»

Komiteen har ingen kommentarer til de øvrige tilpas-ninger i §§ 1 og 14.

Skauge-utvalget, som utredet kontrollen med de hem-melige tjenester, forutsatte at det ved utvelgelsen av med-lemmer til utvalget ble satt som krav at medlemmene kunne avse tilstrekkelig tid mot at de gis en avlønning som gir full kompensasjon, og videre at utvalget var be-slutningsdyktig når fem medlemmer er til stede. EOS-utvalget foreslår å endre instruksens § 2, slik at det bare skal kreves fire medlemmer for at beslutning skal kunne treffes, og begrunner dette med at kontrollen i dag har et mer administrativt preg, og at det er færre store saker.

En samlet komité understreker at en slik endring vil innebære et behov for en intern retningslinje som sikrer at kontroversielle eller prinsippelle saker utsettes hvis det er færre enn fem medlemmer til stede. Dette er ingen heldig løsning, mener komiteen. Det kan være vanskelig å avgjøre i forkant hvilke saker som oppfattes som kontroversi-elle eller prinsippelle. Komiteen foreslår derfor at kravet om deltakelse av fem medlemmer opprettholdes.

Utvalget foreslår også at instruks skal åpne for en videre adgang for sekretariatet til å foreta inspeksjonsfor-beredelse, annen faktainnhenting og undersøkelser i en-keltsaker. Komiteen har merket seg Justisdepartementets påpeking:

«at det kan bli en utfordring å sondre mellom tek-nisk inspeksjonsforberedelse og selve inspeksjonene, og hindre en utvikling der de tekniske inspeksjonsfor-beredelsene i realiteten utvikler seg til inspeksjoner, samt skille mellom sekretariat og utvalget.»

Forsvarsdepartementet har gitt uttrykk for tilsvarende motforestillinger.

En samlet komité går mot forslaget fra EOS-utvalget om å utvide sekretariatets fullmakter og vil understreke utvalgets ansvar for at det ikke skal kunne reises tvil om ansvarsforholdet mellom sekretariat og utvalg. Samarbeidet mellom utvalget og tjenestene har gjennom mange år vært preget av profesjonalitet og klar rolledeling. Det er viktig at det ikke lages regler eller etableres praksis som rokker ved dette.

Jeg anbefaler den enstemmige innstillingen fra kontroll- og konstitusjonskomiteen.

Øystein Djupedal (SV) [10:26:22]: Jeg har selvfølgelig ikke noe å legge til saksordførers utmerkede gjennomgang, men på ett punkt synes jeg likevel det skal sies noen utfyllende kommentarer.

Utvalget har bedt om at man skal få anledning til en slags forenklet saksbehandling, ved at man kan ha færre enn fem medlemmer når man saksbehandler. Det har komiteen enstemmig gått imot. La meg understreke begrunnelsen for å gå imot, nemlig at utvalget skal være bredt politisk sammensatt.

EOS-utvalget ble født i strid, som Stortinget selvfølgelig svært godt husker. Bakgrunnen var Lund-kommisjonen og Lund-kommisjonens avdekning av ulovlig overvåking av norske statsborgere gjennom mange tiår. Den konstruksjonen som vi da fant, nemlig EOS-utvalget som kontrollerer de hemmelige tjenester, har blitt et eksempel for mange land på hvordan man kan få parlamentarisk kontroll med det som i utgangspunktet selvfølgelig skal være hemmelig og ikke offentlig, men samtidig ivareta borgernes rettssikkerhet for ikke å kunne bli overvåket ulovlig. Denne brede politiske sammensetningen av utvalget har vært viktig for legitimiteten til utvalget.

Så forstår jeg godt at det i det praktiske ikke er så godt å huske det lange historiske perspektivet EOS-utvalget ble født under, og at man dermed tenkte at hvis noen er fraværende, trenger man ikke ta hensyn til det, men saksbehandler likevel. Men det er viktig å holde fast ved det komiteen har gjort, og derfor er det svært gledelig at det er en enstemmig komité som på dette punktet avviser forslaget, selv om det finnes praktiske begrunnelser fra utvalget til en forenkling – den brede politiske sammensetningen i utvalget er viktig når man skal saksbehandle denne typen saker.

Derfor er jeg veldig glad for at komiteen så enstemmig og klart prinsipielt sier at det er bakgrunnen, og bakgrunnen er at dette utvalget er født i strid. Den brede politiske forankringen er viktig, og integriteten til utvalget ved den brede politiske forankringen ligger akkurat i dette, at de ulike politiske retninger er representert i utvalget.

For øvrig er det veldig gledelig, hvis jeg kan tillate meg å si det helt til slutt, at komiteen nok en gang i et spørsmål om EOS-utvalget er enstemmig. Det viser at det arbeidet som foretas, er trygt parlamentarisk forankret uten politisk strid, og det er i seg selv svært gledelig.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak 4. (Votering, se side 3493)

Sak nr. 5 [10:28:54]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om årsmelding fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget) for 2008 (Innst. S. nr. 253 (2008–2009), jf. Dokument nr. 18 (2008–2009))

Berit Brørby (A) [10:29:23] (ordfører for saken): EOS-utvalget utfører et viktig arbeid på vegne av Stortinget. Gjennom utvalgets kontroll sikrer vi oss mot at overvåking, informasjonsutveksling eller etterretning skjer i strid med de prinsipper vårt samfunn er bygget på.

En forutsetning for at de hemmelige tjenester skal kunne fungere etter hensikten, er at de har tillit i befolkningen og i det politiske system. Tjenestene må derfor akseptere grundige kontrollordninger.

Det er viktig at reglene for kontroll, dens omfang og innhold, er klare og presise. Den oppdatering av lovverket Stortinget i dag behandler, vil forhåpentligvis bidra til å rette opp svakheter i gjeldende regelverk.

Som saksordfører for EOS-utvalgets årsmelding gjennom mange år registrerer jeg med tilfredshet at samarbeidet mellom utvalget og tjenestene har fungert godt også i 2008. Den foreliggende årsmelding er svært omfattende og detaljert. En noe knappere framstilling konsentrert om overordnede og prinsipielle spørsmål ville bidra til å gjøre forståelsen av virksomheten lettere tilgjengelig.

Utvalget har gjennomført i alt 26 inspeksjoner i 2008, både i tjenestene sentralt og i ytre etater. Omfanget er i tråd med forutsetningene for utvalgets virksomhet.

I året som gikk, har utvalget behandlet 13 klager mot Politiets sikkerhetstjeneste, PST, men uten at noen av klagen gav grunnlag for å reise kritikk.

Utvalgets kontroll med PSTs arkiver og registre er en viktig del av virksomheten. Opplysninger som ikke lenger er relevante, skal slettes. Likeledes skal emnearkiver og personarkiver oppdateres og ajourføres. Utvalget har tatt opp aktuelle problemstillinger knyttet til registrering og sletting i PSTs arbeidsregister. Blant annet gjelder det spørsmålet om det skal være anledning til å beholde informasjon om en person etter at vedkommende er slettet som objekt. Komiteen ber om å bli holdt orientert om utviklingen på dette området.

Komiteen har med tilfredshet merket seg at kontroll av tjenestens bruk av tvangsmidler i enkelte saker ikke har gitt grunnlag for kritikk.

Når to eller flere tjenester samarbeider, er det nødvendig med klare spilleregler. Aktuelle departement har ansvaret for et klart regelverk, slik at det ikke oppstår tvil om ansvarsforhold og rutiner. Betydningen av at virksomheten har prosedyrer som sikrer at saksforløp kan kontrolleres og etterprøves, kan ikke understrekes sterkt nok.

En samlet komité ser positivt på at det nå er utarbeidet egne retningslinjer for samarbeidet mellom PST og tollmyndighetene, og at tilsvarende er under utarbeidelse for samarbeidet med utlendingsmyndighetene.

Komiteen kommenterer i sine merknader forhold rundt en afghansk general som kan ha vært involvert i krigs-

forbrytelser. Jeg forutsetter at komiteen blir orientert om resultatet av undersøkelsene av de prinsipielle sider ved saken som utvalget har reist – tilsvarende når det gjelder behandlingen av opplysninger om personer med tilknytning til et religiøst samlingssted.

EOS-utvalgets oppgave overfor Nasjonal sikkerhetsmyndighet, NSM, er å føre kontroll med at klarerings-sakene skjer i henhold til regelverket. Utvalget har hatt en klage mot NSM til behandling, men uten at dette gav grunnlag for kritikk. Det er positivt at rutinene for behandling av klarering av personer uten stilling i Forsvarets sikkerhetsavdeling nå er endret, og at man i forbindelse med endring av sikkerhetsloven § 19 vil endre praksis, slik at personer kan innstilles til stillinger under forutsetning av senere klarering.

Videre synes de nye rutinene som Forsvarsdepartementet og Nasjonal sikkerhetsmyndighet legger opp til for å ivareta hensynet til at personer som begjærer innsyn i gradert materiale, skal få anledning til å få overprøvd et avslag i første instans, å være tilfredsstillende. Siden saken også ble kommentert under fjorårets behandling av EOS-utvalgets årsmelding, er jeg overrasket over at spørsmålet om autorisasjonsregimet for UD-ansatte fortsatt ikke er løst. En samlet komité ber om å bli holdt informert om framdriften.

Videre ber komiteen om å få kunnskap om hvorledes man løser ukklarhetene som er knyttet til Forsvarets sikkerhetsavdelings rolle og mandat samt hvilke arbeidsmetoder tjenesten lovlig kan benytte ved innhenting av informasjon om sikkerhetstruende hendelser.

Utvalget skal også føre kontroll med Etterretningstjenesten og påse at virksomheten drives innen fastlagte rammer, og at det ikke utøves urett mot noen. Utvalget har mottatt en klagesak mot virksomheten, men har ikke funnet grunnlag for kritikk.

Komiteen har merket seg at tjenesten har bidratt positivt til å legge forholdene til rette for utvalgets kontroll, og at kontrollen ikke har avdekket kritikkverdige forhold.

Oppsummert vil jeg gi uttrykk for stor tilfredshet med det arbeid som utvalget utfører, og med den positive måten de hemmelige tjenester bidrar til å sikre at kontrollorganet kan fungere på i tråd med Stortingets forutsetninger.

Presidenten: Flere har bedt om ordet til sak nr. 5.
(Votering, se side 3494)

Sak nr. 6 [10:35:29]

Forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 68):

«Stortinget ber Regjeringen påse at de årlige driftsbudsjettene til politiet blir økt slik at de økte utgiftene knyttet til innføring av elektronisk kontroll ved kontaktforbud blir dekket.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3494)

Sak nr. 7 [10:35:33]

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 68):

«Stortinget ber Regjeringen foreta en vurdering, sett opp mot forpliktelsene som følger av Den europeiske menneskerettskonvensjon, for å åpne for bruk av elektronisk kontroll også ved straffeprosessuelt besøksforbud. Erfaringene fra Sverige vil være av stor betydning i denne vurderingen.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3494)

Sak nr. 8 [10:35:36]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremlegge en sak for Stortinget som drøfter konsekvensene av økt dopingbruk i samfunnet, herunder en bred gjennomgang knyttet til spørsmålet om eventuell kriminalisering av bruk av doping.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3494)

Sak nr. 9 [10:35:39]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til nasjonal dopinglovgivning.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3494)

Sak nr. 10 [10:35:41]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en egen handlingsplan for å bekjempe et tiltagende negativt kroppspress samt økende forekomst av spiseforstyrrelser blant gutter.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3495)

Sak nr. 11 [10:35:44]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å foreta en bred, helsefaglig vurdering av hvilke tiltak som effektivt virker forebyggende mot HIV-smitte, med spesielt fokus på hvorvidt oppdatert kunnskap tilsier at straffeloven 2005 §§ 237-238 rent faktisk virker forebyggende og at eventuelle forslag til lovendringer fremlegges for Stortinget innen rimelig tid.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3495)

Sak nr. 12 [10:35:47]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen gjennomgå og vurdere den svenske lovgivning knyttet til «meddelarskydd» med sikte på innføring av tilsvarende lovregulering i Norge.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3495)

Sak nr. 13 [10:35:49]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende tiggning.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3495)

Sak nr. 14 [10:35:52]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ overfor Domstoladministrasjonen for å sikre at klare og formriktige uttalelser fra Stortinget om straffenivået i større grad gjøres kjent for domstolene.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3495)

Sak nr. 15 [10:35:55]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen utrede strafferettslig vern for ufødte barn og komme tilbake med lovforslag som ivaretar de aktuelle problemstillinger.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 16 [10:35:58]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett om å redegjøre for situasjonen knyttet til etableringen av enheten som jobber med voldtektssaker tilknyttet Kripas.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 17 [10:36:01]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber om at Regjeringen på egnet måte orienterer om hvorledes den vurderer kvaliteten på det svært viktige arbeidet som gjøres av bistandsadvokater i forbindelse med overgreps- og sedelighetssaker.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 18 [10:36:03]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):
«Stortinget ber Regjeringen om å utrede hvorvidt andre instanser enn politiet kan få begrenset etterforskningskompetanse i saker om økonomisk kriminalitet, og ber samtidig Regjeringen legge frem forslag om å lovregulere private granskninger og privat etterforskning for å sikre at nødvendige rettsikkerhetshensyn ivaretas bedre.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 19 [10:36:06]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om strafferammen i straffeloven 2005 § 274 bør heves ytterligere.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 20 [10:36:09]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen utrede det engelske systemet for internasjonal varsling når pedofilidømte skal reise utenlands, samt vurdere å fremlegge forslag om lovendring for å innføre liknende ordning i Norge.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3496)

Sak nr. 21 [10:36:13]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til reforhandling av Luganokonvensjonen.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 22 [10:36:16]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at strafferammen høynes til fengsel i 30 år der hvor den etter dagens lov er angitt til 21 år.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 23 [10:36:20]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om et system som innebærer at ved første gangs pådømmelse av en kriminell handling skal straffen utmåles skjønnsmessig innenfor hele strafferammen ut fra handlingens grovhet, skyldgrad, art, samt følger for offeret. Når en straffedømt på ny har begått en forsettlig straffbar handling av

samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, som vedkommende tidligere er dømt for her i riket eller i utlandet, kan straffen ikke settes lavere enn halvparten av straffebudets ordinære strafferamme hvis ikke straffebudet selv bestemmer noe annet. Er personen domfelt for forsettlig handlinger av samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, mer enn én gang tidligere, kan fengselsstraffen forhøyes med inntil det dobbelte og skal ikke fastsettes lavere enn straffebudets ordinære, maksimale straff. Fengselsstraffen kan ikke forhøyes utover 30 år.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 24 [10:36:22]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til endring i straffegjennomføringsloven slik at de mest alvorlige straffbare handlinger ikke kan gis åpen soning og/eller prøveløslatelse for fire femdelere av straffen er sonet, og hvor det ikke skal kunne gis åpen soning og/eller prøveløslatelse i gjentakelsestilfeller.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 25 [10:36:24]

Forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen innføre som en generell strategi i politiet, at det skal være nulltoleranse og rask bøtelegging for mindre alvorlige lovbrudd.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 26 [10:36:27]

Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen i løpet av 2009 om å fremlegge forslag som sørger for at hatkriminalitet på grunnlag av «annen status» gis det samme lovmessige vern som annen hatkriminalitet.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3497)

Sak nr. 27 [10:36:30]

Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at lovvedtaket om å kriminalisere sexkjøp følges opp med forskning og evaluering, slik at Stortinget kan få seg forelagt en egen sak om dette etter at loven har virket i to år.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3498)

Sak nr. 28 [10:36:33]

Forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen innen 3 år gjennomføre en uavhengig evaluering av effekten av hevingen av minstestraffen i voldtektssaker, og at kvalifiserte seksuelle handlinger med personer under 14 år automatisk skal regnes som voldtekt.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3498)

Sak nr. 29 [10:36:36]

Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende salg og tiggging.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3498)

Sak nr. 30 [10:36:39]

Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen stortingsmelding om bekjempelse av voldtekt der tiltakene som er foreslått i NOU 2008: 4 Fra ord til handling følges opp.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3498)

Sak nr. 31 [10:36:41]

Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen opprette en landsdekkende spesialenhet for sedelighetssaker: Politiets sentrale enhet mot seksualisert vold (SEPOL).»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3498)

Sak nr. 32 [10:36:44]

Forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at den rettsstilstand som fulgte av Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 23de kapittel om Ærekrenkelses kan videreføres i straffeloven 2005.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3499)

Sak nr. 33 [10:36:46]

Forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 § 142, den såkalte blasfemiparagrafen, videreføres i straffeloven 2005.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 3499)

Etter at det var ringt til votering, uttalte **presidenten:** Stortinget går til votering i sakene nr. 1–33.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt:

I

I Stortingets forretningsorden gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd første og annet punktum skal lyde:

Når Stortinget etter nye valg trer sammen, overtar etter anmodning presidenten i forrige *storting midlertidig* presidentstillingen. Er *vedkommende ikke* til stede, overtas etter anmodning presidentstillingen midlertidig av – i *prioritert rekkefølge* – 1) *Den av det forrige stortings visepresidenter som rangerte høyest*, 2) *Den av de tilstedeværende representanter som lengst har vært medlem av Stortinget.*

§ 1 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Deretter erklærer presidenten Stortinget for lovlig konstituert og gir melding til Kongen om dette.

Når de følgende *storting* i samme valgperiode trer sammen, følges de samme regler som er foreskrevet for det første *storting* i valgperioden, bortsett fra det som er nevnt i denne paragrafs første *ledd om fullmaktene.*

§ 2 skal lyde:

I *stortingssalen* tar medlemmene plass etter den alfabetiske *rekkefølge av valgdistriktene.*

§ 3 oppheves.

§ 4 skal lyde:

Ved begynnelsen av nytt *storting* velger *Stortinget* *president, første visepresident, annen visepresident, tredje visepresident, fjerde visepresident, femte visepresident, sekretær og visesekretær.*

Ved det første valg i valgperioden av Stortingets president og visepresidenter foregår avstemningene ved sedler uten underskrift. Ved senere valg i samme valgperiode gjelder reglene i § 44 første ledd bokstav d første og annet punktum.

Ved valg av presidenter og sekretærer kreves vanlig flertall, dvs. over halvparten av de avgitte stemmer. Oppnår ingen av kandidatene slikt flertall ved første valg eller ved fritt omvalg, foretas bundet omvalg mellom de to kandidater som har fått det største stemmetall, jf. § 45 bokstav b.

Dersom minst en femtedel av *Stortingets medlemmer* sender skriftlig krav til presidenten om nytt valg av *Stortingets president eller en visepresident*, skal *Stortinget* foreta slikt valg.

§ 5 skal lyde:

Stortingets president og fem visepresidenter danner *Presidentskapet. Stortingets president er* *Presidentskapets leder. Første visepresident er* *nestleder. Presidentskapet er beslutningsdyktig når minst tre av medlemmene er til stede. På vegne av* *Presidentskapet* *leder stortingspresidenten arbeidet i* *Stortinget. Når* *Stortinget ikke er samlet, kan stortingspresidenten treffe nødvendige avgjørelser som tilligger* *Presidentskapet.*

Kan *Stortingets president* *ikke utøve vervet på grunn av forfall, fungerer første visepresident som midlertidig stortingspresident. Får stortingspresidenten eller en av visepresidentene langvarig forfall, kan* *Stortinget* *velge midlertidig president for den tid fraværet varer.*

Det kan velges midlertidig sekretær i stedet for en sekretær som får langvarig forfall.

§ 6 skal lyde:

Stortingets president leder *Stortingets møter. Stortingspresidenten kan overlate møteledelsen til en visepresident eller en midlertidig president som er valgt etter § 5 annet ledd eller en settepresident som* *Stortinget* *har valgt for en kortere tid. Visepresident, midlertidig president og settepresident har som møteleder den samme myndighet som stortingspresidenten.*

Visesekretæren kan fungere som midlertidig sekretær.

§ 7 skal lyde:

Den president som leder møtet, kan ikke samtidig delta i debatten om en sak. En som har deltatt i debatten om en sak, kan ikke lede møtet under den videre debatt om saken.

§ 10 fram til kolon skal lyde:

Samtlige stortingsrepresentanter *unntatt* *Stortingets president* fordeles på disse fagkomiteene:

I § 13 fjerde ledd skal «Stortingets visepresident» endres til «Stortingets første visepresident».

I § 14 første ledd skal «eller avdelingene» utgå. Fjerde ledd oppheves.

I § 15 første ledd første punktum skal «eller vedkommende avdeling» utgå. Annet ledd skal lyde:

Saker som allerede er oversendt, kan fordeles på nytt ved beslutning av *Presidentskapet.*

I § 16 fjerde ledd skal «eller avdelingene» utgå. Femte ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Når hvert *Storting* *har endt sine forhandlinger, leveres komiteenes protokoller med tilhørende dokumenter til* *Stortingets* *arkiv.*

§ 16 nytt sjette ledd skal lyde:

Graderte dokumenter bringes til komitémedlemmenes kunnskap på komitérommet. Dokumenter gradert høyere enn Begrenset eller Fortrolig kan ikke tas med ut av komitérommet. Dokumenter gradert Begrenset eller Fortrolig kan medbringes ut av komitérommet dersom komiteen vedtar det. Gradert dokument som tas med ut av komitérommet, må oppbevares slik at det ikke er tilgjengelig for uvedkommende.

Nåværende § 17 blir § 19.

Nåværende § 18 blir § 20. I første ledd skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

Nytt sjette ledd skal lyde:

En innstilling kan inneholde utkast til lovvedtak i tilråding eller forslag bare når et lovforslag er grunnlag for innstillingen. En innstilling kan ikke inneholde både utkast til lovvedtak og utkast til stortingsvedtak i tilråding eller forslag, bortsett fra at en innstilling både kan inneholde utkast til lovvedtak og utkast til stortingsvedtak om anmod-

ning til regjeringen. «Storingsvedtak» er alle vedtak som ikke er lovvedtak.

Nåværende sjette ledd blir nytt sjuende ledd.

Nåværende § 19 blir § 21. I annet ledd skal «(Budsjett-innst. S. I)» utgå. I syvende ledd skal «(Budsjett-innst. S. II)» utgå.

Nåværende § 20 blir § 17. I tredje ledd skal «eller avdelingene» utgå. I femte ledd skal «og Odelstinget» utgå. I sjette ledd skal annet punktum utgå, og nåværende tredje punktum blir nytt annet punktum.

Nåværende § 21 blir § 18.

I første ledd skal nytt fjerde punktum lyde:

For kontroll- og konstitusjonskomiteen gjelder § 12.

Første ledd nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum. I sjette ledd skal «eller avdelingene» utgå. I syvende ledd skal «i plenum» utgå.

I § 22 tredje ledd skal henvisningen til § 19 endres til å gjelde § 21. I fjerde ledd skal «Stortinget/Odelstinget» endres til «Stortinget».

Overskriften til fjerde kapittel skal lyde: «Om hvorledes Stortinget blir sammenkalt og satt».

I § 24 første og annet ledd skal «og avdelingene» utgå.

§ 25 skal lyde:

Møter i Stortinget holdes i regelen på hverdager mellom kl. 10 og 16, lørdager mellom kl. 10 og 13. Dersom arbeidsmengden krever det, kan Presidentskapet beslutte at det etter vanlig kunngjøring skal holdes møter også mellom kl. 18 og 22. Med Stortingets samtykke kan møtene vare ut over denne tid.

§ 26 tredje ledd skal lyde:

I Stortingets møter blir sakene som regel tatt opp etter den dagsorden som presidenten har lagt fram.

I § 28 annet og tredje ledd skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget», og «tingets» skal endres til «Stortingets». I femte ledd skal «det ting saken hører under» endres til «Stortinget».

I § 29 annet ledd skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

§ 30 første ledd skal lyde:

Forslag som er omhandlet og utformet i komitéinnstillingen, tas opp til avgjørelse sammen med innstillingen når forslagsstilleren krever det. Det samme gjelder andre forslag vedkommende samme sak når de er forhåndsvarslet ved innlevering til presidenten gjennom Stortingets administrasjon senest kl. 09.00 den dag saken skal behandles i Stortinget. Om slike forslag gjelder for øvrig de samme

regler som om forslag som utformes i innstillingen, jf. § 20 sjette ledd. Forslag om at konstitusjonelt ansvar skal gjøres gjeldende eller forslag om å iverksette undersøkelser som nevnt i § 45 a, skal likevel sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen dersom forholdet ikke allerede har vært behandlet av eller forelagt for komiteen, jf. § 12 annet ledd nr. 9. I særskilte tilfelle kan Stortinget med to tredjedels flertall vedta å sette bestemmelsene i første og annet punktum ut av kraft.

§ 30 fjerde og femte ledd skal lyde:

Når det under behandlingen av et lovforslag blir fremmet et forslag som inneholder en anmodning til regjeringen, føres anmodningsforslaget opp på dagsordenen som egen sak til behandling etter at Stortinget har avsluttet behandlingen av lovforslaget. Det kan ikke fremsettes andre forslag under behandlingen av en slik sak.

Dersom et forslag vedrørende lovbehandling som fremsettes ved annen behandling av et lovforslag, ikke er forhåndsvarslet ved innlevering til presidenten gjennom Stortingets administrasjon senest kl. 09.00 den dag saken skal behandles, kan presidenten eller en femtedel av de medlemmer som er til stede, motsette seg avstemning over forslaget.

§ 31 skal lyde:

Forslag og søknader skal som regel fremmes skriftlig, men må ikke være undertegnet av mer enn 10 av Stortingets medlemmer. Lovforslag skal være satt opp i lovs form.

Dersom Stortinget ved første behandling av et lovforslag vedtar endringsforslag som ikke har vært komitébehandlet, skal komiteen som regel uttale seg om vedtaket før det behandles på nytt i Stortinget.

Representantforslag kan tas tilbake ved at forslagsstilleren melder dette skriftlig til Stortingets administrasjon og i tillegg muntlig til Stortinget. Grunnlovsforslag kan ikke tas tilbake etter at Stortinget har vedtatt at det skal trykkes og kunngjøres.

I § 32 skal «tinget» endres til «Stortinget».

§ 33 tredje ledd oppheves. Fjerde ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

Kongelige proposisjoner til Stortinget som ikke er blitt ferdig behandlet av Stortinget i den valgperiode der de ble overbrakt i stortingsmøte, kan av Presidentskapet foreslås tatt under behandling i den nye valgperioden, etter at uttalelse er innhentet fra regjeringen. Tilsvarende gjelder kongelige meldinger til Stortinget som ikke er blitt ferdig behandlet av Stortinget i den valgperiode der de ble referert i stortingsmøte.

§ 33 nåværende femte, sjette og sjuende ledd blir nye fjerde, femte og sjette ledd. I det nye femte ledd skal «tinget» endres til «Stortinget».

§ 35 første ledd og fjerde til åttende ledd oppheves. Nåværende annet og tredje ledd blir nye første og annet ledd. Tredje ledd skal lyde:

Ingen taler må ha ordet mer enn to ganger under debatten om en sak, eller under hver del av debatten, dersom debatten er delt. Fra dette gjelder følgende unntak:

- a. *Begrensningen gjelder ikke for saksordførere og den statsråd saken hører under. I alminnelige politiske debatter gjelder begrensningen ikke for statsministeren og lederne i partigruppene,*
- b. *Presidenten kan gi adgang til en kort merknad,*
- c. *Presidenten kan tillate at en taler fra hver partigruppe får ordet mer enn to ganger,*
- d. *Etter forslag av presidenten kan Stortinget vedta å gjøre unntak fra hovedregelen.*

§ 36 skal lyde:

Taletiden må ikke overskride 30 minutter i første innlegg, ti minutter i annet innlegg og tre minutter i eventuelle følgende innlegg. En kort merknad er likevel begrenset til ett minutt. En muntlig redegjørelse av et medlem av regjeringen, jf. § 34 a, må ikke overskride en time. Etter forslag av presidenten kan Stortinget vedta lengre taletid.

Etter forslag av presidenten eller skriftlig forslag fra minst ti medlemmer av Stortinget kan Stortinget vedta kortere taletid, som ikke må settes under tre minutter. Etter forslag av presidenten kan det gjøres unntak for saksordførere, ledere i partigruppene og medlemmer av regjeringen.

I § 37 første ledd skal «tinget» endres til «Stortinget». Tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde ledd blir tredje ledd, og i dette leddet skal «Et ting» endres til «Stortinget».

§ 37 a annet ledd skal lyde:

Ved møtets avslutning kan det med presidentens samtykke også stilles spørsmål til Presidentskapet eller regjeringens medlemmer om saker som det av spesielle grunner er ønskelig å ta opp straks og som ikke hensiktsmessig kan reises på annen måte. Representanter som ønsker å gjøre dette, skal gi presidenten underretning i god tid før møtets slutt. Spøreren og den som svarer, har en taletid på inntil fem minutter. Etter svaret kan en representant fra hver av de andre partigruppene få ordet en gang i inntil tre minutter. Til slutt kan spøreren og den som har svart, få ordet en gang til i inntil tre minutter.

§ 43 første ledd skal lyde:

Når de talere som har tegnet seg, har hatt ordet, erklærer presidenten debatten for avsluttet. Sakene blir tatt opp til avstemning ved slutten av dagens møte, hvis ikke Stortinget vedtar at en eller flere saker skal tas opp til avstemning på et tidligere tidspunkt.

§ 44 første ledd bokstav c skal lyde:

Ved navneopprop. Finner presidenten at det må være nødvendig med navneopprop, men en representant setter fram krav om opprop, avgjør Stortinget voteringsmåten uten debatt ved avstemning etter bokstav a eller b. Oppropet begynner med det valgdistrikt og den representant hvis nummer er trukket ut ved loddtrekning på for-

hånd. Oppropet fortsetter etter representantenes rekkefølge.

I § 45 skal «tinget» og «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

§ 45 bokstav a annet og nye tredje, fjerde og femte punktum skal lyde:

Viser avstemningen like mange stemmer for og imot, gjør møtelederens stemme utslaget når Stortingets president er møteleder. Er en annen president møteleder, gjør møtelederens stemme utslaget dersom avstemningen gjelder hvordan saken skal behandles i Stortinget. Gjelder avstemningen innholdet i saken, medfører stemmelikhet at gyldig vedtak ikke er truffet, og behandlingen av saken fortsetter i et senere møte. Blir det stemmelikhet også ved den nye avstemningen, gjør møtelederens stemme utslaget.

I § 47 skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

Overskriften til åttende kapittel skal lyde: «Om Stortingets oppgaver etter Grunnloven § 75».

§ 48 oppheves.

I § 49 første ledd skal «eller Odelstinget» og «i vedkommende ting» utgå. I annet ledd skal «tinget» endres til «Stortinget», og «tingets vedtak» skal endres til «vedtaket».

I § 49 a første ledd skal «eller Odelstinget» og «i vedkommende ting» utgå.

I § 50 første ledd skal «eller dets avdelinger» utgå.

§ 51 bokstav a syvende punktum skal lyde:

Blir spørsmålet besvart, har spøreren og medlemmet av Presidentskapet rett til å få ordet ytterligere en gang hver til innlegg på inntil tre minutter.

§ 51 bokstav b skal lyde:

- b. *Ved innledningen av behandlingen av et spørsmål etter bokstav a kan forsamlingen vedta at også andre representanter enn den som har stilt spørsmålet, kan få ordet en gang, i inntil tre minutter, etter første innlegg av medlemmet av Presidentskapet. Til slutt kan spøreren og den som har svart, få ordet en gang til. For øvrig gjelder det som er bestemt i bokstav a.*

Tiende kapittel med § 54 oppheves.

Nåværende ellefte kapittel blir tiende kapittel. Overskriften til dette kapitlet skal lyde: «Om Stortingets protokoller og om ekspedisjon av sakene».

§ 55 skal lyde:

Presidenten autoriserer Stortingets forhandlingsprotokoll i to eksemplarer, det ene for saker som behandles for åpne dører, det andre for saker som behandles for lukkede dører. Sekretæren fører forhandlingsprotokollen, som underskrives av presidenten og sekretæren.

§ 56 første ledd oppheves. I annet ledd skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

§ 58 skal lyde:

Presidenten underskriver lovvedtak som sendes Kongen til sanksjon og underretninger om andre vedtak. Vedtak om endring i eller tillegg til Grunnloven skal underskrives av Stortingets president og sekretær.

§ 59 skal lyde:

Når *Stortinget* har endt sine forhandlinger, skriver representantene under *forhandlingsprotokollen*. Deretter leveres *protokollen* med tilhørende dokumenter til Stortingets arkiv.

Nåværende tolvte kapittel blir ellefte kapittel.

I § 60 første ledd skal «eller avdelingene» utgå. I annet ledd skal «Sikkerhetsinstruksen» utgå.

§ 60 a første punktum skal lyde:

Storingsrepresentantene skal registrere de verv og økonomiske interesser som fremgår av Reglement om register for stortingsrepresentantenes verv og økonomiske interesser, på den måte og under de vilkår som beskrevet i dette reglement.

I § 61 annet ledd skal «tingets» endres til «Stortingets». I femte ledd skal «vedkommende ting» endres til «Stortinget».

I § 63 skal «og presidentene i avdelingene, når det er møter der,» utgå.

II

I Reglement for åpne kontrollhøringer, vedtatt av Stortinget 11. juni 2001, gjøres følgende endringer:

Henvisningene i § 1 første ledd, § 2 første ledd, § 4 første ledd og § 4 sjuende ledd til § 21 i Forretningsordenen endres til § 18 i Forretningsordenen.

III

I Bestemmelser om stortingsrepresentantenes godtgjørelse mv., fastsatt av Stortinget 10. november 1966, gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Stortingets *første* visepresident tilkommer en tilleggs-godtgjørelse på 14 prosent av den årlige godtgjørelsen etter § 1 bokstav a. *De øvrige visepresidentene* samt lederne for Stortingets fagkomiteer tilkommer en tilleggs-godtgjørelse på 7 prosent av den årlige godtgjørelsen etter § 1 bokstav a.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft 1. oktober 2009, bortsett fra endringene i Forretningsordenen § 1 første ledd, som trer i kraft 1. oktober 2010.

Overgangsregel til endringene i § 33 i Forretningsordenen:

Kongelige proposisjoner til Odelstinget som ikke er blitt ferdig behandlet av Odelsting og Lagting i valgperioden 2005–2009, bortfaller ved utgangen av valgperioden.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har Jan Arild Ellingsen satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige tiltak som vil medføre at:

1. Staten ikke krever inn penger på vegne av barne-bortførere.
2. Bidrag fra samværsberettiget norsk forelder ikke disponeres av den bortførende forelder på barnets vegne, gjennom at barnebidrag settes under administrasjon av overformynderiet.
3. Det blir mulig å beslaglegge barnebortførers formue som er i Norge.
4. Det i større utstrekning blir mulig for politiet å pågripe barnebortførerne dersom de returnerer midlertidig til Norge.
5. Det opprettes råd for samordnet innsats mellom relevante myndigheter for bistand til norske foreldre som har fått barn bortført.»

Det voteres alternativt mellom dette forslaget og komiteens innstilling.

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 8:38 (2008–2009) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Jan Arild Ellingsen, Solveig Horne, Thore A. Nistad og Karin S. Woldseth om endring av norske myndigheters håndtering av saker om barnebortføring – vedlegges protokollen.

Voteringstavlene viste at det var avgitt 54 stemmer for komiteens innstilling og 18 stemmer for forslaget fra Fremskrittspartiet.

(Voteringsutskrift kl. 10.45.38)

Presidenten: Det ble feil.

Sekretæren sier at avstemningskartet viser at vi er for få i salen. Vi prøver en ny avstemning.

Voteringstavlene viste at det var avgitt 57 stemmer for komiteens innstilling og 16 stemmer for forslaget fra Fremskrittspartiet.

(Voteringsutskrift kl. 10.46.44)

Presidenten: Da må vi ta en liten pause. –

Da kan vi fortsette. Feilen er funnet, det var trykket inn for avstemning i Odelstinget, og da blir det et annet antall. Jeg er glad for at vi som er i Lagtinget, får mulighet til å være med på avstemningen vi også.

Da tar vi voteringen i sak nr. 2 om igjen.

Votering:

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble innstillingen bifalt med 86 mot 23 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 10.50.06)

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 4 (2008–2009) – melding for året 2008 fra Sivilombudsmannen – vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstilt:

I

I instruks om kontroll med etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS) av 30. mai 1995 gjøres følgende endringer:

Overskriften i § 1 skal lyde:

Om kontrollutvalget og dets sekretariat

§ 1 annet ledd skal lyde:

Utvalgets medlemmer skal være sikkerhetsklarert og autorisert for høyeste sikkerhetsgrad nasjonalt og etter traktat Norge er tilsluttet.

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Godtgjørelse til utvalgets medlemmer fastsettes av Stortingets presidentskap.

§ 1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Leder for utvalgets sekretariat tilsettes og lønsplasseres av Stortingets presidentskap etter innstilling fra utvalget. Tilsetting og lønsplassering av det øvrige personalet i sekretariatet foretas av utvalget. Nærmere regler om fremgangsmåten ved tilsetting og adgang til delegering av utvalgets myndighet fastsettes i et personalreglement som skal godkjennes av Stortingets presidentskap. Bestemmelsen i annet ledd gjelder tilsvarende for samtlige tilsatte i sekretariatet.

§ 6 første ledd tredje punktum skal lyde:

Etterfølgende protest kan gis av sjefen for vedkommende tjeneste og av forsvarssjefen.

§ 8 annet ledd annet punktum skal lyde:

Ved klager mot *Politiets sikkerhetstjeneste* om overvåkingsmessig virksomhet skal det likevel bare uttales om klagen har gitt grunn til kritikk eller ikke.

§ 9 annet ledd annet punktum skal lyde:

Forvaltningens personell og tidligere ansatte kan under avhør i saker som kan munne ut i kritikk mot dem også la seg bistå av en tillitsvalgt som er autorisert etter *sikkerhetsloven med forskrifter*.

§ 11 skal lyde:

1. Tilsynsoppgaven er:

- a) For *Etterretningstjenesten*: å sikre at virksomheten holdes innen rammen av tjenestens fastlagte oppgaver og at det ikke øves urett mot noen.
- b) For *Nasjonal sikkerhetsmyndighet*: å sikre at virksomheten holdes innen rammen av tjenestens fastlagte oppgaver, å føre kontroll med klareringssaker for personer og bedrifter hvor klarering er *nektet, tilbakekalt, nedsatt eller suspendert av klareringsmyndighetene* og for øvrig å påse at det ikke øves urett mot noen.
- c) For *Politiets sikkerhetstjeneste*: å føre kontroll med *at tjenestens behandling av forebyggende saker og etterforskingssaker, dens bruk av skjulte tvangsmidler, behandling av personopplysninger og utveksling av informasjon med innenlandske og utenlandske samarbeidspartnere*, skjer etter det gjeldende regelverk og tilfredsstillende krav til gode rutiner, alt innen rammen av formålet i lovens § 2.
- d) For *Forsvarets sikkerhetstjeneste*: å føre kontroll med *at tjenestens utøvelse av personellsikkerhetstjeneste og annen sikkerhetstjeneste holdes innen rammen av lov og forskriftsverk og tjenestens fastlagte oppgaver, og for øvrig påse at det ikke øves urett mot noen.*
- e) For alle: å påse at samarbeidet og informasjonsutvekslingen mellom tjenestene holdes innen rammen av de tjenstlige behov og gjeldende regelverk.

2. Tilsynsvirksomheten skal minst omfatte:

- a) halvårlige inspeksjoner av *Etterretningstjenesten* sentralt med innføring i den løpende virksomheten og slik besiktigelse som finnes nødvendig.
- b) kvartalsvise inspeksjoner av *Nasjonal sikkerhetsmyndighet* med gjennomgåelse av saker som nevnt under 1 b og slik besiktigelse som finnes nødvendig.
- c) 6 inspeksjoner årlig av *Den sentrale enhet i Politiets sikkerhetstjeneste* med gjennomgang av nye saker og løpende bruk av skjulte tvangsmidler, samt minst 10 stikkprøver i arkiver og registre i hvert møte, og med gjennomgang av alle løpende saker minst 2 ganger årlig.
- d) 3 inspeksjoner årlig av *Forsvarets sikkerhetstjeneste* med gjennomgåelse av virksomheten som klareringsmyndighet, og slik besiktigelse av annen sikkerhetstjeneste som finnes nødvendig.
- e) årlig inspeksjon av *PST-enhetene* i minst 4 politidistrikter, av minst 2 av *Etterretningstjenestens stasjoner* og/eller etterretnings-/sikkerhetstjeneste ved militære staber og avdelinger og av personell-

sikkerhetstjenesten ved minst 2 departementer/etater.

- f) Inspeksjon av eget tiltak av det øvrige politi og andre organer eller institusjoner som bistår *Politiets sikkerhetstjeneste*.
g) for øvrig slik inspeksjon som lovens formål tilsier.

§ 12 første ledd første punktum skal lyde:

Innen rammen av lovens § 9 tredje ledd jfr. § 8 nr. 1 bestemmer utvalget hva som skal meddeles offentligheten i saker som *utvalget* har uttalt seg om.

Overskriften i § 14 skal lyde:

Økonomiforvaltning, utgiftsdekning til innkalte og sakkyndige

§ 14 punkt 1 skal lyde:

Utvalget har ansvaret for den økonomiske styringen av utvalgets virksomhet, og fastsetter egen instruks for sin økonomiforvaltning. Instruksene skal være godkjent av Stortingets presidentskap.

§ 14 nåværende punkt 3 og 4 blir nye punkt 2 og 3.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2009.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstilt:

Dokument nr. 18 (2008–2009) – årsmelding fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget) for 2008 – vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Solveig Horne på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen påse at de årlige driftsbudsjettene til politiet blir økt slik at de økte utgiftene knyttet til innføring av elektronisk kontroll ved kontaktforbud blir dekket.»

Kristelig Folkeparti skal visstnok støtte forslaget. – Det nikkes.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 61 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.51.08)

Votering i sak nr. 7

Presidenten: Det voteres over forslag oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en vurdering, sett opp mot forpliktelsene som følger av Den europeiske menneskerettskonvensjon, for å åpne for bruk av elektronisk kontroll også ved straffeprosessuelt besøksforbud. Erfaringene fra Sverige vil være av stor betydning i denne vurderingen.»

Arbeiderpartiet, Høyre og Sosialistisk Venstreparti står bak forslaget.

Venstre og Kristelig Folkeparti skal formodentlig støtte forslaget. – Det nikkes.

Fremskrittspartiet har jeg ikke fått noe beskjed om. – Det er uklart.

Votering:

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Høyre og Sosialistisk Venstreparti ble bifalt med 84 mot 23 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 10.51.58)

Votering i sak nr. 8

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremlegge en sak for Stortinget som drøfter konsekvensene av økt dopingbruk i samfunnet, herunder en bred gjennomgang knyttet til spørsmålet om eventuell kriminalisering av bruk av doping.»

Kristelig Folkeparti skal støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 63 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.52.30)

Votering i sak nr. 9

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til nasjonal dopinglovgivning.»
Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 63 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.53.04)

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en egen handlingsplan for å bekjempe et tiltagende negativt kroppspress samt økende forekomst av spiseforstyrrelser blant gutter.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.53.25)

Votering i sak nr. 11

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen om å foreta en bred, helsefaglig vurdering av hvilke tiltak som effektivt virker forebyggende mot HIV-smitte, med spesielt fokus på hvorvidt oppdatert kunnskap tilsier at straffeloven 2005 §§ 237-238 rent faktisk virker forebyggende og at eventuelle forslag til lovendringer fremlegges for Stortinget innen rimelig tid.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.53.45)

Votering i sak nr. 12

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomgå og vurdere den svenske lovgivning knyttet til «meddelarskydd» med sikte på innføring av tilsvarende lovregulering i Norge.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.54.05)

Votering i sak nr. 13

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende tiggging.»

Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 64 mot 45 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.54.26)

Votering i sak nr. 14

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ overfor Domstoladministrasjonen for å sikre at klare og formriktige uttalelser fra Stortinget om straffenivået i større grad gjøres kjent for domstolene.»

Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 63 mot 45 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.54.45)

Votering i sak nr. 15

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen utrede strafferettslig vern for ufødte barn og komme tilbake med lovforslag som ivaretar de aktuelle problemstillinger.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 57 mot 51 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.55.11)

Votering i sak nr. 16

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett om å redegjøre for situasjonen knyttet til etableringen av enheten som jobber med voldtektssaker tilknyttet Kripos.»

Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 65 mot 45 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.55.32)

Votering i sak nr. 17

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber om at Regjeringen på egnet måte orienterer om hvorledes den vurderer kvaliteten på det svært viktige arbeidet som gjøres av bistandsadvokater i forbindelse med overgrep- og sedelighetssaker.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.55.53)

Votering i sak nr. 18

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen om å utrede hvorvidt andre instanser enn politiet kan få begrenset etterforskningskompetanse i saker om økonomisk kriminalitet, og ber samtidig Regjeringen legge frem forslag om å lovregulere private granskninger og privat etterforskning for å sikre at nødvendige rettssikkerhetshensyn ivaretas bedre.»

Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 63 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.56.12)

Votering i sak nr. 19

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om strafferammen i straffeloven 2005 § 274 bør heves ytterligere.»

Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 63 mot 46 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.56.31)

Votering i sak nr. 20

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen utrede det engelske systemet for internasjonal varsling når pedofilidømte skal reise utenlands, samt vurdere å fremlegge forslag om lovendring for å innføre liknende ordning i Norge.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 84 mot 24 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.56.50)

Votering i sak nr. 21

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til reforhandling av Luganokonvensjonen.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 86 mot 23 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.57.06)

Votering i sak nr. 22

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at strafferammen høynes til fengsel i 30 år der hvor den etter dagens lov er angitt til 21 år.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 86 mot 23 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.57.25)

Votering i sak nr. 23

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om et system som innebærer at ved første gangs pådømmelse av en kriminell handling skal straffen utmåles skjønnsmessig innenfor hele strafferammen ut fra handlingens grovhet, skyldgrad, art, samt følger for offeret. Når en straffedømt på ny har begått en forsettlig straffbar handling av samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, som vedkommende tidligere er dømt for her i riket eller i utlandet, kan straffen ikke settes lavere enn halvparten av straffebudets ordinære strafferamme hvis ikke straffebudet selv bestemmer noe annet. Er personen domfelt for forsettlige handlinger av samme art eller hvor strafferammen er fengsel i mer enn 6 år, mer enn én gang tidligere, kan fengsels-

straffen forhøyes med inntil det dobbelte og skal ikke fastsettes lavere enn straffebudets ordinære, maksimale straff. Fengselsstraffen kan ikke forhøyes utover 30 år.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 86 mot 23 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.57.41)

Votering i sak nr. 24

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til endring i straffegjennomføringsloven slik at de mest alvorlige straffbare handlinger ikke kan gis åpen soning og/eller prøveløslatelse før fire femdel av straffen er sonet, og hvor det ikke skal kunne gis åpen soning og/eller prøveløslatelse i gjentakelsestilfeller.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 86 mot 23 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.57.58)

Votering i sak nr. 25

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen på vegne av Fremskrittspartiet oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen innføre som en generell strategi i politiet, at det skal være nulltoleranse og rask bøtelegging for mindre alvorlige lovbrudd.»

Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 79 mot 30 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 10.58.16)

Votering i sak nr. 26

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen i løpet av 2009 om å fremlegge forslag som sørger for at hatkriminalitet på

grunnlag av «annen status» gis det samme lovmessige vern som annen hatkriminalitet.»

Venstre har varslet at de vil støtte forslaget

Votering:

Forslaget fra Høyre ble med 87 mot 22 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 10.58.37)

Votering i sak nr. 27

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at lovvedtaket om å kriminalisere sexkjøp følges opp med forskning og evaluering, slik at Stortinget kan få seg forelagt en egen sak om dette etter at loven har virket i to år.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Høyre ble med 80 mot 29 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 10.58.59)

Votering i sak nr. 28

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl på vegne av Høyre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen innen 3 år gjennomføre en uavhengig evaluering av effekten av hevingen av minstestrafen i voldtektssaker, og at kvalifiserte seksuelle handlinger med personer under 14 år automatisk skal regnes som voldtekt.»

Kristelig Folkeparti og Venstre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Høyre ble med 78 mot 30 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 10.59.19)

Votering i sak nr. 29

Presidenten: Det voteres over Forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009:

«Stortinget ber Regjeringen fremme nødvendige lovendringsforslag, slik at man åpner for at kommunene i politivedtekter kan innføre regler om bortvisning av personer som driver med aggressiv og sjenerende salg og tiggning.»

Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti har varslet at de vil støtte forslaget. Presidenten antar at også Høyre vil støtte forslaget – det nikkes.

Votering:

Forslaget fra Venstre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.00.05)

Votering i sak nr. 30

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen stortingsmelding om bekjempelse av voldtekt der tiltakene som er foreslått i NOU 2008:4 Fra ord til handling følges opp.»

Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Venstre og Høyre har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Venstre ble med 57 mot 52 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.00.34)

Votering i sak nr. 31

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum på vegne av Venstre oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen opprette en landsdekkende spesialenhet for sedelighetssaker: Politiets sentrale enhet mot seksualisert vold (SEPOL).»

Fremskrittspartiet har varslet at de vil støtte forslaget.

Votering:

Forslaget fra Venstre ble med 74 mot 27 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.01.09)

Votering i sak nr. 32

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at den rettsstilstand som fulgte av Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 23de kapittel om Ærekrenkelses kan videreføres i straffeloven 2005.»

Votering:

Forslaget fra Kristelig Folkeparti ble med 94 mot 7 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.01.30)

Votering i sak nr. 33

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Fol-

keparti oversendt fra Odelstingets møte 28. mai 2009 (jf. Innst. O. nr. 73):

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme nødvendige lovendringsforslag for at Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 § 142, den såkalte blasfemiparagrafen, videreføres i straffeloven 2005.»

Votering:

Forslaget fra Kristelig Folkeparti ble med 102 mot 7 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.01.51)

Sak nr. 34 [11:02:00]

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat. Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Ber noen om ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 11.03.
